П'ятниця, 7 травня 2004 року. № 83 (3333)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Володимир ЛИТВИН: «Довіра і підтримка людей — для мене найвища нагорода й стимул для роботи»

Лише упродовж січня—березня 2004 року на адресу Верховної Ради України надійшло 31480 листів громадян. Особисто Голова Верховної Ради отримав 760 звернень.

Редакція вирішила довідатися, який відгук знайшли емоційні, часом суперечливі і «незручні» думки співвітчизників, і не лише їхні.

Звісно, усіх листів і відповідей газета опублікувати не може. Однак найхарактерніші, які торкаються інтересів не лише окремих людей, а й віддзеркалюють загальносуспільні настрої, заслуговують на увагу широкого читацького загалу.

Листи до Голови Верховної Ради України

...дитячий біль

«Здрастуйте, Володимире Михайловичу!

Мене звати Ксеня, я навчаюся в третьому класі. У мене хворе серце, і мене не пускають до школи через хворобу. Навчаюсь я вдома. Друзів у мене немає, бо у нас маленьке селище.

У мене немає тата, ми живемо удвох з бабусею, мама далеко, і я її рідко бачу.

22 лютого мені виповнилося десять років. Подаруйте, будь ласка, мені на день народження переносний комп'ютер, щоб я могла навчатися і знаходити в Інтернеті друзів з різних міст.

Я вивчаю англійську, малюю, шию, в'яжу, щоб не було сумно одній вдома.

Дуже чекаю від Вас відповіді.

Єрмілова Ксеня, учениця третього класу СШ № 40, Ольховатка».

(Продовження теми на 4—5-й стор.).

І світитимуться медалі «Захисник Вітчизни»

Тільки з осені минулого року, коли міста та райони Дніпропетровщини почергово святкували 60-ті роковини свого звільнення у Великій Вітчизняній, 250 інвалідів, учасників та ветеранів одержали безкоштовно автомобілі «Таврія». А цього року, буквально цими днями, в області автомобілі отримають ще 200 героїв другої світової. Голова облдержадміністрації Володимир Яцуба запевнив шановних ветеранів, що кошти на все це влада знайде. Як і на те, щоб причетні до грізних подій 1941—1945 років одержали нарешті давно обіцяні бойові нагороди. Хто — ордени Богдана Хмельницького чи «За мужність», а хто — медалі «Захисник Вітчизни», **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО**.

Допомагатимуть професійно

Центр із підготовки волонтерів відкрився в Кіровоградському обласному госпіталі для ветеранів Великої Вітчизняної війни. В ньому матимуть змогу підвищити кваліфікацію пенсіонери, які нині доглядають одиноких престарілих, хворих та людей похилого віку.

Під час двотижневих занять, що розпочнуться вже в середині травня, курс лекцій прочитають лікарі госпіталю, фахівці обласного управління охорони здоров'я та управління праці і соціального захисту облдержадміністрації. Слухачі проживатимуть безпосередньо в госпіталі. Вони зможуть безплатно пройти повне медичне обстеження й поправити своє здоров'я, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

АКТУАЛЬНО

Євросуд завалений нашими скаргами

Якщо Україна не змінить законодавства, то за два роки кількість скарг, за якими Європейський суд з прав людини визнає наявність порушень прав людини, сягне двох тисяч. Про це повідомив Міністр юстиції України Олександр Лавринович на підставі аналізу розгляду Європейським судом справ стосовно нашої країни, здійсненого міністерством.

О. Лавринович відзначив тенденцію збільшення кількості обгрунтованих справ, що надходять проти України до Євросуду. Міністр також наголосив на підвищенні рівня кваліфікованого юридичного супроводу таких справ адвокатами. Якщо в 2001 році Євросуд виніс рішення лише в одній справі проти України, то в 2003-му — шість рішень, а цього року було вже винесено два рішення у справах проти України.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Чи виявляєте ви милосердя?

Віктор Тканко, заступник голови облдержадміністрації:

— Нещодавно подарував 200 книг з власної бібліотеки мешканцям будинку престарілих. Причетний до створення організації інвалідів «Шанс», яка нині успішно розв'язує чимало проблем хворих.

Ігор Ситий, кандидат історичних наук:

— У мене така зарплата, що ділитися нею не дуже хочеться. Впевнений, що жебраки заробляють набагато більше, ніж доктори наук!

Валентина Сенчук, приватний підприємець:

— Дійшла висновку: поможеш нужденному — і Бог тебе не обділить.

Розпитував Сергій ПАВЛЕНКО.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Будівництво почали з нуля

Фото УНІАН.

Шахта «Воскресенська» — перша в Україні, чий інвестиційний проект реалізовано в рамках закону про вільну економічну зону. Будівництво шахти було почато з нуля 2001 року. Нині тут працюють 454 особи із середньою зарплатою 875 гривень. Шахта вже успішно конкурує з державними підприємствами.

На знімку: шахтарі у вибої шахти «Воскресенська» (Сніжне Донецької області).

У НОМЕР

Ще один протокол

У Женеві (Швейцарія) у рамках 12-го офіційного засідання Робочої групи з розгляду заявки України про вступ до Світової організації торгівлі було підписано двосторонній протокол з доступу до ринків товарів та послуг із Литвою. Від України протокол підписав постійний представник при Відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві Володимир Бєлашов. Україна передала до Секретаріату СОТ відповідний 24-й двосторонній протокол. Узгоджений з литовською стороною в ході двосторонніх переговорів режим доступу до ринку товарів України стане додатковим позитивним імпульсом зростання товарообігу між Україною та Європейським союзом, членства в якому Литва набула з першого травня цього року.

Київ продовжує двосторонні переговори з країнами—членами Робочої групи СОТ, зокрема, із США, Австралією, Аргентиною, Китаєм, Японією, Туреччиною, Еквадором.

Київські специ модернізуватимуть йорданську бронетехніку

Україна і Йорданія уклали контракт про спільну модернізацію бронетехніки, яка перебуває на озброєнні йорданської армії. Договір було укладено під час проведення 27—29 квітня в Аммані (Об'єднані Арабські Емірати) п'ятої міжнародної виставки сил спеціального призначення «SOFEX-2004». **Як повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, головними її організаторами є йорданські державні і приватні структури, а також Генеральна корпорація з виставок в ОАЕ. Україну на виставці представляла Державна компанія «Укрспецекспорт».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коротко про важливе

Учора

▪ У Житомирі відбулася Всеукраїнська нарада керівників державних і комунальних засобів масової інформації.

Сьогодні

▪ Керівництво Криму влаштовує урочистий прийом для Героїв Радянського Союзу, повних кавалерів ордена Слави і кавалерів чотирьох медалей «За відвагу».

Завтра

▪ У Київському міському будинку ветеранів відбудеться тематична зустріч «Естафета поколінь» за участю ветеранів війни і військової молоді столиці.

Держпідприємство «Завод «Арсенал» передається в управління Національного космічного агентства України

Генеральному конструктору — генеральному директору ДКБ «Південне» Станіславу КОНЮХОВУ

Шановний Станіславе Миколайовичу!

Сердечно вітаю Вас і увесь колектив Державного конструкторського бюро «Південне» з новою перемогою — успішним запуском і виведенням на цільову орбіту за програмою «Морський старт» космічного апарата «Direc TV-7S».

Це ще одне переконливе свідчення надійності космічної техніки, розробленої ДКБ «Південне» і виготовленої Південним машинобудівним заводом. Ваше чергове досягнення в космосі підносить авторитет України як держави високих технологій і допомагає нам міцно стояти на землі.

Немає сумніву, що ви ще не раз прославите себе і Україну успішними стартами. Бажаю вам нових творчих злетів на цьому шляху.

З повагою Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

ФОТОФАКТ

119 полтавських сімей стали новоселами багатоповерхового будинку в новому мікрорайоні «Огнівка». Його побудовано за програмою «Житло — військовим» і міською соціальною програмою «Житло — полтавцям». Безплатно квартири одержали багатодітні сім'ї, «чорнобильці», ветерани та інваліди Великої Вітчизняної війни й інші.

На знімку: міський голова Полтави Анатолій Кукоба вручає ключі від квартири ветерану Великої Вітчизняної війни капітану медичної служби у відставці Олександрі Дмитрівні Тригуб.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

У комітетах Верховної Ради

Борги стягнути примусово

Робоча група **Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством**, власності та інвестицій готує до розгляду проект закону про внесення змін до деяких законів України (про вдосконалення процедур відновлення платоспроможності боржника). Автор проекту народний депутат Олег Царьов зазначив, що значна частка підприємств паливно-енергетичного комплексу і підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, належить до суб'єктів природної монополії, особливості процедур банкрутства яких чинним законом не врегульовані.

Мета проекту, наголосив О. Царьов, — посилення ролі держави під час подальшого функціонування таких державних підприємств, застосування до них будь-яких інших механізмів примусового стягнення боргів, крім передбачених процедурами, визначеними законом.

Безоплатне вугілля не оподатковувати

Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки рекомендує парламенту прийняти у першому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (про оподаткування грошової компенсації вартості вугілля).

Народні депутати вважають, що в сучасних умовах положення стосовно оподаткування грошової компенсації вартості безоплатно одержуваного вугілля є соціально необгрунтованим.

Тому законопроектом пропонується виключити суму грошової компенсації вартості вугілля, яке безоплатно надається на побутові потреби працівникам з видобутку (переробки) вугілля та вуглебудівних підприємств, із переліку об'єктів оподаткування.

Пенсійне страхування

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів вважає за доцільне схвалити доопрацьований проект постанови про сучасний стан пенсійного забезпечення та впровадження пенсійного страхування в Україні. Увага акцентована на переліку заходів, що їх має здійснити Кабінет Міністрів для покращення системи пенсійного забезпечення. Члени комітету вважають за необхідне вжити заходів для недопущення подвійної сплати коштів до Пенсійного фонду суб'єктами підприємницької діяльності, які обрали спрощені режими оподаткування своїх доходів (єдиний та фіксований податки) та на яких поширюється Указ Президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва». Щорічно передбачати в проекті закону про державний бюджет України на відповідний рік кошти для компенсації сільськогосподарським підприємствам — платникам фіксованого сільськогосподарського податку витрат, пов'язаних із сплатою ними на загальних підставах страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Рекомендації доопрацьовують

Проект рекомендацій парламентських слухань «Про стан і перспективи розвитку вищої освіти в Україні» доручив доопрацювати робочій групі **Комітет з питань науки і освіти**. За результатами обговорень комітетом визначено необхідність вдосконалення Закону України "Про вищу освіту".

За повідомленнями інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Допомога швидка і сердечна

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

П'ять машин «швидкої допомоги» прибуло у Крим завдяки турботам народного депутата ВР України Сергія Іванова. Дві з них потрапили до Нижньогірського і Совєтського районів, інші — до Джанкойської райлікарні. Тут завдяки клопотанням С. Іванова вже отримали флюорограф і два апарати УЗО.

Виїзні реанімаційні машини укомплектовані найсучаснішим медичним устаткуванням: кисневою системою найновішого зразка, кардіографом, дефібрилятором тощо.

— Відтепер надаватимемо екстрену допомогу землякам у повному обсязі, — впевнені лікарі.

Під час зустрічі з виборцями народний обранець повідомив: на вимогу депутатів збільшено асигнування на охорону здоров'я, зокрема на медичне устаткування.

Віктор ХОМЕНКО.

15 діб — за останню сорочку прем'єрові

До несподіваного розвитку подій призвів невинний політичний жарт опозиційних сил у Харкові

Місцевий суд Київського району присудив до адміністративного арешту двох учасників акції під назвою «Остання сорочка для Януковича», що відбулася першого травня на площі Свободи. Тоді кілька представників опозиційних партій роздягнулися до пояса й віднесли сорочки до входу в обладміністрацію. Тепер суд визнав акцію опозиціонерів «несанкціонованою ходою».

Опозиціонери обурені: «Ми заради народу «останню сорочку — Януковичу», а нас за це — до суду!»

Микола КОСИЙ.

У НОМЕР

ЗАЯВА фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України

Негайно вивести український військовий контингент з Іраку!

Останні дні принесли чергові трагічні звістки про загибель українських військових в Іраку. Це ще один доказ того, що масштаби партизанської війни в Іраку зростатимуть. Війни, в якій Україна не повинна ні за яких умов брати участь.

Фракція соціалістів була і голосувала у Верховній Раді категорично проти введення українських військових в зону конфлікту, тим більше без правового обгрунтування ООН. Сьогодні ще більш пустопорожніми видаються аргументи українських владців про корисні для України багатомільярдні контракти, про неучасть наших громадян у бойових операціях. Все те було і є не більш як дешева спроба відновити перед адміністрацією США підмочену гучними скандалами репутацію керівництва нашої держави. Тепер за авантюри Л. Кучми українські юнаки розплачуються своїм життям.

Разом з виконавчою владою за нові людські трагедії мусять відповідати представники тих політичних сил, які своїми голосами освятили ганебне рішення про направлення українського військового контингенту до Іраку.

Фракція соціалістів укотре вимагає:

1. Невідкладно провести спеціальне засідання Верховної Ради України з приводу оцінки ситуації про участь військових України у складі окупаційних сил на території Іраку.

2. Забезпечити політичні, організаційні та правові процедури для негайного повернення з Іраку на Батьківщину українських військових.

Олександр МОРОЗ, голова фракції Соціалістичної партії України.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про внесення змін до статті 3.3.4 Регламенту Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Статтю 3.3.4 Регламенту Верховної Ради України викласти в такій редакції:

«Стаття 3.3.4

1. Запис на виступ з трибуни з будь-якого питання порядку денного пленарного засідання в межах часу, передбаченого статтею 3.3.1 цього Регламенту, здійснюється в день розгляду відповідного питання порядку денного на основі розкладу пленарних засідань сесії за особистою письмовою заявою народного депутата на ім'я головуючого на засіданні. У заяві вказується: від якої депутатської фракції (групи) або комітету уповноважений виступити народний депутат чи він виступає особисто. Заяви реєструються Апаратом Верховної Ради кожного дня пленарних засідань з 9 до 18 години в журналі реєстрації встановленого зразка. Народному депутату повідомляється реєстраційний номер виступу, а інформація про черговість виступів заноситься до комп'ютерної бази даних і висвітлюється на інформаційному табло в залі засідань після оголошення головуючим про розгляд даного питання порядку денного.

2. Запис на виступ з питання «Різне» (ч.4 ст. 2.5.2) здійснюється після оголошення головуючим на засіданні про перехід до розгляду цього питання. Черговість виступів формується за допомогою електронної системи із застосуванням генератора випадкових чисел без урахування належності народних депутатів України до депутатських фракцій (груп).

3. Черговість виступів з місця з будь-якого питання порядку денного пленарного засідання формується за допомогою електронної системи з урахуванням належності народних депутатів України до депутатських фракцій (груп) і визначається за допомогою генератора випадкових чисел з дотриманням почерговових виступів представників різних депутатських фракцій (груп) у порядку зменшення відповідно до їхнього кількісного складу. Список народних депутатів, записаних на виступ з місця, висвітлюється на моніторах Голови Верховної Ради, Першого заступника та заступника Голови Верховної Ради, на моніторах пультів народних депутатів, а також на інформаційному табло електронної системи в залі засідань.

4. У списку бажаючих виступити прізвище одного і того ж народного депутата України з кожного виду запису на виступ може міститися лише один раз.

5. Без запису на виступ з місця може надаватися слово для обгрунтування пропозицій або поправок, внесених у письмовій формі, якщо на цьому наполягає народний депутат або представник іншого суб'єкта права законодавчої ініціативи.

6. Без запису на виступ з місця за усним зверненням перед оголошенням припинення обговорення надається слово:

1) з мотивів голосування (ст.3.4.4);

2) для оголошення процедурного питання (ч.2 ст.3.2.3);

3) для репліки;

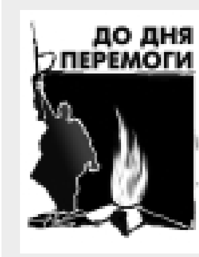
4) для внесеної окремої думки народного депутата (ч. I ст.3.4.1, ч.2 ст.3.4.6, ч.2 ст.3.6.3).

7. Для розгляду окремих питань порядку денного пленарного засідання Верховна Рада своїм рішенням ad hoc (ч. 3 ст. 3.2.3) може встановити інший порядок надання слова, ніж передбачений цією статтею».

II. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 квітня 2004 року,
№ 1685-IV.

Давно закінчилася Велика Вітчизняна війна, та багато хто ще й досі плекає надію знайти рідну людину, що пропала безвісти на ратному полі. Про одну таку історію хочу розповісти.

Льотчик спочиває у братській могилі

Живе у Білорусі, у місті Петриков Гомельської області, Марія Миколаївна Гайворонська, дівоче прізвище Пискун. Її старший брат Антон Пискун до війни закінчив авіаційне училище. Було йому всього 22 роки, коли ворог напав на нашу землю.

Відважний льотчик-винищувач у повітряних боях збив кілька німецьких літаків. Уже на початку війни Антона Пискуна нагородили орденом Червоної Зірки. І раптом все обірвалося. У батьківську хату листоноша принесла «похоронку», в якій було написано, що їхній син Пискун А. М. загинув 19.03.1942 року в бою над Керченським півостровом. Місце захоронення невідоме.

Все життя рідні Антона намагалися знайти його могилу, та безрезультатно. Нині в живих залишилася лише наймолодша сестра Антона — Марія, 1939 року народження, яка була 12-ю дитиною. Вона й продовжила пошуки. Куди тільки не зверталася. Відповіді приходили однакові: «місце захоронення невідоме». Якось дізналася, що в Києві мешкає знана не тільки в Україні, а й за її межами пошуковець-документаліст Ольга Дітковић, котра допомогла багатьом. Марія Миколаївна одразу написала їй листа. Ольга Георгіївна почала діяти. Листувалася з Центральним архівом Міністерства оборони Російської Федерації, з республіканським військовим комісаріатом Кримської автономії, з ветеранськими організаціями Криму та Сімферополя. Наполегливість увінчалася успіхом.

В одній з відповідей на її листи повідомлялося, що 486-й винищувальний авіаполк у складі 72-ї авіадивізії вів бойові дії на Керченському півострові в період з 1 січня по квітень 1942 року. О 7-й годині ранку в районі Кияш зав'язався повітряний бій чотирьох наших літаків ЛАГГ-3 з чотирма МЕ-109. Під час бою пілот Пискун загинув, літак упав і згорів. (ЦАМО, фонд 20134, оп. 1, справа 2, лист 157).

З іншого джерела надійшло повідомлення про те, що старший лейтенант Пискун А. М. загинув у повітряному бою за 200—300 метрів на захід від населеного пункту Кегенез. Місце захоронення невідоме. Ця відповідь не могла задовольнити Ольгу Георгіївну. І знову полетіли листи-запити. Нарешті надходить довгоочікуване: старший лейтенант Пискун А. М. похований у селі Прудникове Ленінського району на військовому кладовищі у братській могилі льотчиків, що загинули навесні 1942 року.

Ольга Георгіївна повідомила про це Марію Гайворонську. Сестра льотчика відвідала братську могилу, вшанувала пам'ять брата та його однополчан, що загинули, захищаючи Вітчизну. Згодом зібрала грошей і приїхала до Києва, щоб подякувати людині, якої вона ніколи не бачила, за чуйність до чужого болю. Ці дві жінки зустрілися в Києві, обнялися і довго плакали.

Ольга КОЗИРЄВА.

Фото автора.

На знімках: фотографія Антона Пискуна з Петриковської районної газети від 2 червня 2001 року; перші хвилини зустрічі Марії Гайворонської *(ліворуч)* та Ольги Діткевич.

Обіцянка–цяцянка

Ось уже кілька років у Севастополі не можуть вирішити питання про відкриття будинку ветеранів. Здавалося б, місто-герой, з огляду на його славне минуле, мало б бути першим у розв'язанні проблем заслужених стариків. Однак міська рада ветеранів розуміння не знайшла. Наприкінці минулого року, напередодні чергової сесії міськради, у порядку денному якого знову стояло питання про будинок ветеранів, я запитала депутата Віктора Євлашкіна, котрий готував матеріали з цієї проблеми: «Ви впевнені, що ваш проект рішення буде прийнято, що будинок ветеранів одержить, нарешті, власну споруду?» — «Цілковито», — дуже впевнено відповів Віктор Михайлович. Але він помилився. Вивільнений будинок, що на 4-й Бастіонній, розташований у центрі міста, який був ідеально придатний для ветеранської організації, віддали управлінню юстиції.

Ще чотири роки тому союз міст-героїв країн СНД ініціював відкриття в Севастополі будинку ветеранів війни, праці і військової служби. Ідею тоді підтримали всі. Питання це й кочує з одного порядку денного до другого. Скільки років ще має минути, щоб гарний задум отримав право на життя і був втілений? Відповіді на це запитання очікують майже сто тисяч севастопольських стариків.

Фото автора.

Звичайно, легше любити їх раз-два на рік: у День перемоги, у дні літньої людини, інваліда чи в передень виборів — адже це — найсвідоміший електорат. Тоді навперейми і депутати, і державні чиновники, і підприємці задаровують їх різними продуктовими наборами, влаштовують пишні застілля. А кілька днів потому вони з героїв знову перетворюються на нещасних хворих стариків, до яких нікому немає діла.

Севастопольські ветерани сподіваються, що невдовзі можновладці так сильно їх почнуть поважати, що обіцяний будинок для них усе-таки відкриють, як це зробила влада в містах-героях Києві, Одесі, Москві. І розв'яжуть, нарешті, проблему безплатного проїзду в громадському транспорті. Є, звичайно, й інші невирішені питання, але з цією старі люди стикаються щодня і зі своїми ровесниками вони хочуть спілкуватися не на лавці Приморського бульвару, а в світлому, теплому СВОЄМУ БУДИНКУ.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

«Я бачив майже всіх вождів»

ЦІКАВО

Постійний читач і шанувальник «Голосу України» 83-річний Іван Прокопович Тализін, фронтовик і колишній кадровий військовий із Рівного, коли йому вручали приз від нашої газети, сказав: «За своє життя я бачив майже всіх вождів радянської доби».

— Леніна і Сталіна — у мавзолеї, коли у 1954 році їхав у відпустку до батьків у Сибір. Тоді мав перерву між потягами і подався на Красну площу, — розповідає ветеран. — Микиту Хрущова побачив у Львові 1949 року. Тоді вбили відомого письменника Ярослава Галана, і приїзд першого секретаря ЦК КПУ був пов'язаний з цією подією. Мене, як старшину роти у військовому училищі, разом з іншими залучили до охорони Микити Сергійовича. Леоніда Брежнєва бачив одразу після війни. Щоправда, тоді він був генерал-лейтенантом, членом військової ради Прикарпатського військового округу. На відпочинку у Кисловодську доводилося бачити Олексія Косигіна. Тодішній голова Ради Міністрів СРСР у супроводі охоронців здійснював вранішню пробіжку курортним парком. А на початку 90-х там само, в Кисловодську, відпочивав Борис Єльцин (у ті роки — голова Верховної Ради Російської Федерації).

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ЗАКОНоДАВець

Партосередок скаже: «Треба!». Народ мусить відповісти: «Так!» або «Ні!»

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила новий Закон України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що наступні вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (далі — ВР АРК), місцевих рад (далі — депутатів) та сільських, селищних, міських голів мають відбутися за новою системою. На відміну від попередніх, місцеві вибори будуть і мажоритарні, і пропорційні.

Як і раніше, депутатів сільських та селищних рад, а також сільських, селищних та міських голів вибиратимемо за мажоритарною системою (коли голосування здійснюється за конкретних осіб, які балотуються в одномандатних округах, і результати виборів визначаються залежно від одержання конкретним кандидатом більшості голосів виборців).

За пропорційною системою вибиратимемо депутатів районних (районних у містах), міських, обласних рад, міст Києва та Севастополя, а також депутатів ВР АРК (за виборчими списками політичних партій (блоків) у багатомандатному окрузі, межі якого збігаються з межами території відповідної громади).

Право висування кандидатів у депутати та кандидатів на посаду сільського, селищного, міського голови належить громадянам України, які мають право голосу. Такий голос на місцевих виборах отримали громадяни відповідних територіальних громад (на виборах депутатів ВР АРК — громадяни, які проживають на території АРК), яким на день виборів виповнилося 18 років. Належність громадянина до відповідної територіальної громади визначається його місцем проживання на її території згідно з Законом «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (цей закон місцем проживання визнає адміністративно-територіальну одиницю (місто, село, селище), на чиїй території особа проживає строком понад шість місяців на рік. Місце проживання особи має бути відповідним чином зареєстровано).

Новий закон (ст. 3) передбачив два види обмежень загального виборчого права на місцевих виборах (права голосу): **1) не беруть участі в таких виборах військовослужбовці строкової служби (що видається цілком обґрунтованим з точки зору обов'язкової належності виборців до відповідних територіальних громад); 2) не мають права голосу на місцевих виборах громадяни, визнані судом недієздатними, та громадяни, які за вироком суду перебувають у місцях позбавлення волі.**

Право висування кандидатів реалізується громадянами через місцеві організації партій (блоків) або шляхом самовисування. У першому випадку кандидатів назвуть обласні, міські, районні (районні у місті) організації політичних партій (блоки партій) за умови, що ці партії зареєстровано не пізніш як за рік до виборів. Місцева організація партії має висувати претендентів на депутатський мандат на зборах (конференції) своєї організації (блок партій — на міжпартійних зборах (конференції). Але за певних обмежень. **По-перше, місцева організація партії може висунути кандидатом особу, яка є членом цієї партії або позапартійного громадянина. По-друге,** місцева організація партії, що входить до складу блоку, не може самостійно висувати кандидатів. По-третє, окреслив різні повноваження організацій партій різних рівнів у висуванні кандидатів (так, **районна організація партії може висунути: одного кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови в кожній територіальній громаді, що входить до складу району; по одному кандидату в депутати по кожному виборчому округу по виборах до сільської та селищної ради цього району; виборчий список кандидатів в кожному багатомандатному окрузі по виборах відповідних міських (міст районного значення) рад; виборчий список кандидатів у депутати районної ради).** Кількість кандидатів у виборчому списку не може перевищувати кількості депутатів у відповідній раді (за законом загальний склад місцевих рад залежить від чисельності виборців — від 16 до 150 депутатів).

Самовисуватися кандидатом громадянин може в одномандатному окрузі (нагадаємо: вони утворюються для виборів депутатів сільської та селищної рад), а також на посаду сільського, селищного та міського голови. Для цього слід подати заяву до відповідної територіальної виборчої комісії, де громадянин має бажання балотуватися на місцевих виборах.

Для реєстрації кандидатів у депутати та на посаду сільського, селищного, міського голови необхідно подати підписні листи з відповідною кількістю підписів виборців на підтримку відповідного кандидата чи виборчого списку кандидатів. Так, **на підтримку кандидата у депутати сільської, селищної ради потрібно зібрати не менш як 10 підписів, кандидата на посаду міського голови — не менш як 100 (міст обласного значення — не менш як 200, міст Києва, Севастополя та Сімферополя, міст—обласних центрів — не менш як 300), виборчого списку кандидатів у депутати районної ради — не менш як 200, виборчого списку кандидатів у депутати міської ради — не менш як 500 (міст Києва та Севастополя, міст—обласних центрів, міста Сімферополя — не менш як 800), виборчого списку кандидатів у депутати ВР АРК — не менш як 1000 підписів виборців.**

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що депутатом та сільським, селищним, міським головою може бути обрано громадянина України, який на день виборів досяг 18 років і має право голосу. Не може обиратися на ці посади громадянин, якого визнано судом недієздатним, а також громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не знята і не погашена в установленому законом порядку.

ДЛЯ ДОВІДКИ: закон ухвалено 6 квітня 2004 року. Він набирає чинності з 1 жовтня 2005 року. З його повним текстом можна ознайомитися в «Голосі України» за 23 квітня цього року.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України: **«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»**

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Володимир ЛИТВИН:

«Довіра і підтримка людей — для мене

(Початок на 1-й стор.).

«Здрастуй, дорога Ксеню!

Я отримав твого листа, з якого трошки довідався про твоє життя, навчання, захоплення, мрії.

Я дуже хочу, щоб ти була здорова, щоб у тебе було багато хороших і надійних друзів, щоб твоє життя склалося вдало. Як я зрозумів з листа, ти намагаєшся добре вчитися, малюєш, багато працюєш. Вірю, що ти зможеш добре підготуватися до дорослого життя.

Я вітаю тебе з днем народження і дарую тобі комп'ютер. Бажаю тобі доброго здоров'я, успіхів в усьому, щастя й радості.

Володимир Литвин».

***

«Здрастуйте, Володимире Михайловичу!

Ми з Ксюшею дуже вдячні Вам за турботу й увагу до нас. За чудовий подарунок, з яким онука не розлучається ні на хвилину. За допомогу у вирішенні питання про операцію.

*Академік М. Зіньківський приїздив до нас, у Донецьк, уважно оглянув Ксеню і запропонував операцію у Київському НДІССХ (науково-дослідний інститут серцево-судинної хірургії — **Ред.**). Будемо чекати виклику до клініки.*

Ми хотіли запросити Валерія Степановича Глушка до себе додому в гості, але адміністрація, коли побачила, в яких ми поганих умовах живемо (ми про це не писали), запропонувала кращий і красивий варіант: зустріч у міськвиконкомі.

Рухадзе Сергій Жоржович запропонував нам допомогу, щоб відремонтувати дім (ми про це не просили). Якщо допоможуть, ми їм будемо лише вдячні. Міськрада пообіцяла провести телефон від комутатора шахти. Директор шахти пообіцяв виділити вугілля, а я вже чотири роки, як не маю змоги на його отримання.

Нехай оберігає Вас Бог!

За добрі справи, за добре серце.

З повагою Олена Єрмілова».

...без будь-якої поваги

«Пане Литвин!

Стежу, за можливості, за роботою Верховної Ради, її законотворчою діяльністю.

Переконуюсь у тому, що так звана «більшість» будь-якою ціною намагається блокувати, не прийняти закони, нагально потрібні для розбудови і зміцнення України як незалежної держави, і водночас протягуються закони й рішення, що шкодять Україні та спричиняють руйнацію.

Чого тільки варті постійні порушення Регламенту з самого початку роботи Верховної Ради, коли було утворено так зв. більшість. Це розуміє кожен, хто більш-менш придивляється до діяльності Верховної Ради.

Володимире Михайловичу!

Задумайтеся, чи служите Ви своєму Народу, обіймаючи високу посаду? Чи усвідомлюєте Ви, що така діяльність, спрямована на шкоду Україні, на її руйнацію, є не що інше, як злочин?

***P. S.** Без всякої поваги, тому що Ви зневажаєте весь Народ України.*

Хохітва Олег Федорович,
агроном, ветеран праці».

***

«Хохітві О. Ф.,

Запорізька область.

Шановний Олеже Федоровичу! Я уважно прочитав Вашого листа, і хоча тональність його не налаштовує на діалог, все ж вирішив відповісти.

Наприкінці Ви написали: «Без всякої поваги...», а мені пригадалися зболені слова видатного українського мислителя і письменника Пантелеймона Куліша, написані майже півтора століття тому: «Народе без пуття, без чести, без поваги...».

Вести дискусію по суті Ваших звинувачень важко — вони емоційні й не конкретні. Дозволю собі нагадати біблійний вислів: «Не судіть, щоб вас не суджено». Я зобов'язаний чути і чую різні оцінки своєї діяльності (на щастя, переважно позитивні). Дослухаюсь і до голосу нашого тисячолітнього досвіду культуротворення, бачу виклики глобалізації і прагнення вирішувати за нас самих, як нам жити на своїй землі.

Тому почуття відповідальності для мене — це не абстрактна правова норма, а конкретний морально-етичний вимір щоденної роботи щодо відстоювання національних інтересів України, забезпечення гарантованих прав і свобод людини, досягнення вищих стандартів життя.

Звичайно, я теж людина і маю свої емоції. Але мушу терпіти, щоб хоч трохи наблизити розуміння та відновити довіру між владою і суспільством.

З повагою Володимир Литвин».

...про блокування роботи сесії

«Шановний Володимире Михайловичу!

Сумно і боляче дивитися на те, що твориться у Верховній Раді. У цьому, на жаль, є і ваша «заслуга». Регламент ви почали порушувати і підлаштовувати інтересам більшості. Прикладів достатньо... Будь ласка, не ображайтеся — ЦЕ ПРАВДА. Вам дуже важко вести сесію в такій агресивній психологічній атмосфері, і я вас добре розумію, співчуваю вам.

... А тепер про головне — про причини і наслідки блокування трибуни й роботи сесії. Не схвалюю такі дії, та розумію, що іншого шляху протидіяти, захистити свої і народні інтереси в опозиції просто немає. Вона безправна, законодавчо не захищена, в ефір її не пускають...

Хто вирішив, що повноваження у Президента потрібно урізати? А кому належить ідея його обрання депутатами?.. Люди хочуть самі обирати Президента і не довіряють це депутатам, бо чудово знають, що купити хабарем 300 депутатів набагато легше ніж 36 мільйонів виборців...

Проти цього й бореться опозиція, на жаль, не демократичними методами, бо інших засобів немає.

З повагою Богдан Ількович Вівчарик,

смт Ратне Волинської області.

***P. S.** Сподіваюся на розуміння, бо ще є час і шанс зробити крок назустріч, не робити дурниць. Ніхто не довів, що пропоновані зміни будуть корисними. Час відмовлятися від хибної практики і помилок, які потім «героїчно» долаємо. Це ми вже проходили. Дуже прошу дати хоч коротеньку відповідь, чи будете ви проштовхувати ці абсурдні зміни».*

***

«Шановний Богдане Ільковичу!

Уважно прочитав Вашого листа і хоч не можу погодитися з багатьма його висновками, нерідко образливими, все-таки відчув Вашу стурбованість за краще майбутнє нашої держави.

Усі ми, незалежно від посад, маємо робити все можливе для кращого майбутнього України. Повірте, я добре усвідомлюю свою відповідальність перед історією і людьми, що обрали мене до Верховної Ради України, і намагаюсь робити все, що від мене залежить, для пошуку політичного компромісу, поєднання різних сил у формуванні такого правового поля, яке б вивільнило національний потенціал та ініціативу людей для побудови сильної, багатої, демократичної держави.

Намагаюся завжди шукати можливості для об'єднання волі народних депутатів, незалежно від їхньої партійної приналежності. Очевидно, не завжди вдається задовольнити чиїсь особливі прагнення. Хотів би, щоб і кожен окремий депутат не претендував на загальнонаціональну правильність власної думки. Допускаю, що із фрагментарного висвітлення діяльності Верховної Ради України не завжди можна скласти цілісне уявлення про її реальне життя. Запрошую Вас, якщо буде така можливість, відвідати Верховну Раду, подивитися безпосередньо на її роботу.

Дякую за небайдужість і сподіваюся на розуміння.

З повагою Володимир Литвин».

***

«Шановний Володимире Михайловичу!

Отримав вашого листа у відповідь на моє звернення. Щиро дякую, бо дуже приємно усвідомлювати, що тебе розуміють навіть при всій незгоді із висловленим. Насамперед хочу вибачитися, якщо ненароком образив вас різкими словами. Бачить Бог — такої мети не мав і незаслуженої критики не допускаю, це не за моїми правилами. Але, повірте, коли побачив, що Гавриш напористо проштовхує ідею обрання Президента вже цими депутатами, то зрозумів: мовчати не можна, бо твориться абсурд. Тому звернувся не тільки до вас, а й до інших політиків, від яких залежало прийняття позитивних рішень. Відповіли тільки Мороз, Гавриш і ви, за що висловлюю вдячність...

...Наявність хороших законів нівелюється необов'язковістю їх виконання. Роками, шукаючи відповіді на запитання, чому у нас ВСЕ не як у людей в світі, дійшов невтішного висновку — українці ХОЧУТЬ гарно жити, але НЕ ХОЧУТЬ для цього докласти зусиль. Загальна Байдужість губить нас...

...Будьте самостійним політиком і не вступайте в жодну партію, не плямуйте біографію. Раджу вам хоч раз на місяць навідуватися до областей, і не на показушні заходи, а до банкрутів, щоб краще розуміти, що реально відбувається. Наші міністри, Президент цього не знають і не хочуть знати, особливо Янукович. Не цурайтеся зустрічей з громадянами і не забувайте запитувати у людей, як прийняті закони «допомагають» їм жити... Якесь замкнене коло суцільної безвідповідальності, і ні в кого не можна добитися слова правди. Повірте, відчай бере від цієї загальної байдужості.

І насамкінець хочу вас попросити передати лідерам більшості, щоб єдиним кандидатом у Президенти висунули саме вас, бо Януковичу Ющенка не перемогти...

Пробачайте за різкі, відверті слова, але це правда життя, і від неї не сховатися... Дякую за запрошення відвідати Верховну Раду. Обов'язково ним скористаюся. Тільки не знаю, коли і як це краще зробити, бо вільних грошей на поїздку нині не маю.

*З повагою і найкращими побажаннями **небайдужий Богдан Ількович Вівчарик.***

Ратне Волинської області.

***P. S.** Дозвольте вибачитися за тих нерозумних, що лізли на президію, жбурляли квіти, лили воду. Бог їм суддя і виборці. Простіть їх, бо не відали, що творили».*

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З архіву «ГУ». 9 березня 2004 року. Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН під час зустрічі з жителями села Шевченкове (Черкаська область).

...про присутність депутатів на дні уряду

«Голові Верховної Ради Литвину В. М.!

Протягом тижня не минає відчуття отриманої образи і приниження, спричиненого так званим днем так званого уряду, що відбувся під куполом Верховного цирку 10 лютого 2004 р. і транслювався телебаченням та радіо: бракує хліба — дають плебсу видовищ.

На початку дійства Литвин, заплющивши очі, оголосив, що зареєструвалося 406 депутатів. Проте зал засідань був порожнім, як кишеня українського пенсіонера, — в залі блукало з півсотні депутатів. Навіть хамелеонистий тред-юніоніст Стоян в інтерв'ю для радіо бідкався, що під час балаканини про оздоровлення дітей були присутні лише 37 депутатів...

Є брехня, є брутальна брехня, є статистика... Дайте відповідь на одне-єдине запитання: кому і для чого потрібна така брехня?

Доброход Юхим Феодосійович,
ветеран війни і праці,
лауреат Державної премії
et cetera. м. Київ».

***

«Шановний Юхиме Феодосійовичу!

У своєму листі Ви порушуєте важливі питання діяльності законодавчого органу влади, депутатської дисципліни і етики. Для мене це ще одне свідчення того, що народ уважно стежить за своїми обранцями і хоче їх бачити такими, якими вони постають перед людьми у період виборчої кампанії.

Повірте, мені було так само, як і Вам, прикро бачити на черговому дні уряду у Верховній Раді України таку незначну кількість народних депутатів, тим паче, що на ньому обговорювалися важливі питання, які стосуються долі приватизованих соціально-культурних об'єктів і організації літнього оздоровлення дітей. Але згідно з Регламентом я оголосив результати реєстрації, які висвітило табло. Звісно, я не хотів цим ввести когось в оману чи образити. Більше того, оголошена цифра була своєрідним докором народним депутатам, керівникам депутатських груп і фракцій, які теж бачили, скільки людей у залі.

Скажу, однак, що, незважаючи на відсутність великої кількості зареєстрованих депутатів, обговорення було кваліфікованим, принциповим і навряд чи його можна назвати «недолугим шоу». Бо в дискусії взяли участь саме ті народні депутати, які добре знають проблему. Їхні пропозиції, безумовно, додадуть наполегливості урядові, що незручно почував себе навіть за такої кількості народних депутатів. Ми не змогли надати слово всім, хто хотів виступити.

Як людина освічена, Ви знаєте, що участь парламентаріїв у засіданнях — проблема не тільки наша. Навіть у країнах з давніми традиціями промовець може виступати перед двома-трьома колегами, а то й у порожньому залі. Хотілося б, щоб у нас було краще. Для цього пропонуються різноманітні заходи, аж до вирахувань із зарплати. Певен, що ми віднайдемо засоби, які дадуть результат.

Не криюся, мені було боляче читати Ваші звинувачення на мою адресу. Я зовсім не такий, яким Ви мене змалювали. Своїй роботі я віддаюся сповна, докладаю багато сил, щоб Верховна Рада була справжнім парламентом. Відчуваю задоволення від того, що в період, коли вже по суті розпочалася президентська виборча кампанія, коли здійнялася хвиля протистояння політичних сил, коли певні кола вдаються до дій, які вивели б із рівноваги керівництво Верховної Ради, ми все ще приймаємо закони, в тому числі й ті, що мають поліпшити соціальне становище людей. Можете уявити, як це нелегко дається. Ми багато що змінили в діяльності Верховної Ради. Може, вперше за роки незалежності її Голова особисто розглядає звернені до нього листи громадян, відповідає на них.

Бажаю Вам міцного здоров'я, щастя й добра.

З повагою Володимир Литвин.»

...про поведінку народних обранців

«Доброго дня, Володимире Михайловичу! Пише Вам Салюк Микола Іванович з Хмельницької області, селища Красилів. Мені 75 років.

Обурений до глибини душі тим, що 3 лютого 2004 року на початку роботи сесії Хмара зламав мікрофон у президії. А коли ви піднялися й пішли, кинув навздогін образливе слово. Хто дав йому право ображати Голову Верховної Ради?

Я прошу Вас: захищайте свою честь. Час закликати реваншиста до порядку. Доки можна терпіти цей бандитизм?

З повагою Микола Салюк».

***

«Шановний Миколо Івановичу!

Висловлюю сердечну вдячність за солідарність, яку Ви виявили у своєму листі до мене. Справді, як Голові Верховної Ради України мені часом доводиться відчувати з боку окремих депутатів потужний тиск, який виходить не тільки за межі Регламенту, а й за межі пристойності. Таким був і приклад, який Ви наводите.

Головна мета згаданих акцій, як Ви розумієте, — вивести керівництво Верховної Ради з рівноваги, зробити процес некерованим. Тому, вважаю, найправильніше — не встрявати у суперечки, а суворо дотримуватися Регламенту. Зрозуміло, іноді буває гірко перенести незаслужену образу, але все це відбувається на очах людей, і вони бачать на чиєму боці правда. За складом характеру не можу відповісти кривдникам тим же. Це мене тільки принизило б.

Своїм розпорядженням я зобов'язав названого Вами депутата та його колег відшкодувати збитки, завдані нищенням апаратури.

Своє завдання вбачаю в тому, щоб парламент діяв як єдиний організм, хоч усвідомлюю, що добитися цього у рік президентських виборів буде надзвичайно важко. Сподіваюся на підтримку як депутатського корпусу, так і громадян.

Бажаю Вам міцного здоров'я, щастя і благополуччя.

З повагою Володимир Литвин».

Листи до Голови Верховної Ради України

найвища нагорода й стимул для роботи»

***

«Шановний Володимире Михайловичу!

Прийміть моє співчуття у Вашій героїчній боротьбі з дрімучим хамством деяких так званих депутатів. Можливо, Вам варто на найвиднішому місці вивісити плакат і написати на ньому триметровими літерами мудрі слова М. Лермонтова:

... Небо ясно.
Под небом места хватит всем,
Зачем всечасно и напрасно
Враждует человек...
Зачем?»

Можливо, це змусить взятися за розум «депутатів» з душком безмежного егоїзму, лицемірства, фарисейства.

З повагою Соколов Микола Васильович, учасник бойових дій, пенсіонер, інвалід, 80 років. Чернігів».

***

«Шановний Миколо Васильовичу!

Висловлюю Вам свою щиру вдячність за Вашого мудрого й доброзичливого листа, після прочитання якого у мене залишилося приємне враження від спілкування з поетично витонченим і водночас мужнім характером.

Я повністю поділяю Ваші відверті й правдиві оцінки. На мою думку, саме такі люди, як Ви і Ваші бойові побратими-ветерани, мають моральне право голосно говорити слова правди, оскільки вибороли і заслужили це право. Зі свого боку докладаю максимум зусиль, щоб наше суспільство і влада почули цей мужній голос правди, адже у ньому — наша героїчна історія, і негаразди сьогодення, і орієнтир у майбутнє. Ваші «співчуття» сприймаю як наказ і надалі неухильно тримати курс на ОЛЮДНЕННЯ ПОЛІТИКИ І ПОЛІТИКІВ (тут і далі виділення наше. — **Ред.**), на ВІДНОВЛЕННЯ ДОВІРИ МІЖ ВЛАДОЮ І ЛЮДЬМИ, на ВІДРОДЖЕННЯ У ПРОСТОГО НАРОДУ ВІРИ У САМИХ СЕБЕ, У СВОЮ КРАЇНУ І В МАЙБУТНЄ.

Вірю, що своєю ефективною роботою і Верховна Рада, і уряд України реально посилюватимуть турботу про ветеранів, пенсіонерів і людей похилого віку, наповнюватимуть соціальні та пенсійні програми конкретним змістом.

Бажаю Вам, дорогий Миколо Васильовичу, міцного здоров'я, безхмарного неба і світлих вражень від життя.

З повагою Володимир Литвин».

...про політичну реформу

«Голові ВР України п. Литвину В. М. Пенсіонерка Козюк Анастасія Василівна, м. Червоноград Львівської області.

Шановний Володимире Михайловичу, спостерігаю пильно за тим, що діялось у Верховній Раді наприкінці минулого року. Співчуваю Вам, як синові, як людині, але ніяк не можу зрозуміти, для чого народові України так звана політична реформа. Ви також за те, щоб відібрати у народу право голосу, право вибору, право на гідне життя? Ця реформа не потрібна нікому — ні державі, ні людям. Вона хіба що зганьбить парламент, призведе до поглиблення злиднів і бідності.

Народ дуже добре знає, хто є справжнім ініціатором реформи — це глава АП п. Медведчук, який, на думку багатьох, керує величезним капіталом, за який рано чи пізно понесе відповідальність. Як тут не згадати слова із Євангелія від Матвія, розділ 23 п.23: «Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що даєте десятину з м'яти, кропу і кмину, а занедбуєте, що НАЙВАЖЛИВІШЕ В ЗАКОНІ: СПРАВЕДЛИВІСТЬ, МИЛОСЕРДЯ І ВІРУ. І те слід робити, і того не слід лишати», п.24: «сліпі поводирі, що комара відціджуєте, а ковтаєте верблюда». Можна ще багато наводити прикладів із Святого Євангелія, але, спостерігаючи за Вами, як Ви намагаєтеся примирити сторони, то процитоване більше стосується АП, яка Вам нав'язала ці реформи...

Надіюся, справедливість візьме гору. Бо так жити далі неможливо.

З повагою Анастасія Козюк».

***

«Шановна Анастасіє Василівно!

Дякую Вам за листа, з якого поряд з тривогою за кращу долю народу України я відчув також Ваше розуміння проблем на цьому шляху і надію на справедливість. Певно, Ви вже знаєте, що Верховна Рада 3 лютого ц. р. підтримала мою пропозицію і залишила незмінним положення Конституції щодо всенародного обрання Президента України. За кожним громадянином залишається право вибору і, як Ви пишете, «... право на гідне життя».

В іншому суть політичної реформи зводиться до врівноваження прав і відповідальності у трикутнику влади «Президент—Парламент—Уряд». Гармонізація відносин, принаймні на законодавчому рівні, сприятиме наближенню справедливості у взаєминах між гілками влади і поступовому досягненню суспільної єдності задля кращого життя людей.

З повагою Володимир Литвин».

***

«Віктору Федоровичу Януковичу — Прем'єр-міністру України.

Копія: Володимиру Михайловичу Литвину — Голові Верховної Ради України.

Понад усе Ви не захочете читати тисячного листа на одну й ту саму тему — пенсійні добавки та політична реформа. Як мені видається, вирішення цих питань стосується і залежить від Вас. Скільки було (і є!) галасу щодо пенсійних змін у позитивний для народу бік, і... раптом вищої проби цинізм: знущання з українського люду. Вишуканий цинізм. Іще один експеримент щодо витривалості своїх співвітчизників. Замість 150 гривень почали платити аж 156 і 30 копійок — рівно на чотири буханці хліба. Як Ви могли потопити людські надії, сподівання у морі зухвалої брехні!

Вікторе Федоровичу, ми, селяни, користуємося ще прадідівським способом опалення своїх осель. То чим же опалювати, якщо тонна вугілля коштує 400 гривень! Як жити, підкажіть! Мені треба щонайменше 4 тонни. Помножте їх на 400. Дорівнює 1600 гривень. І поділіть цю суму на мою пенсію у 156 гривень 30 копійок. Цебто вийде, що я повинен витратити приблизно десятимісячну пенсію на закупівлю палива. За що тоді купити хліб і до хліба? Як жити? До чого доводите свій народ? Не породжуйте українських камікадзе! Зупиніть свавілля українського Чаушеску!

За віком я старший від Вас, знаю голод і холод. То чому на старості я маю страждати? У Вас почуття жалю до свого народу є? Зробіть хоч якусь радість дітям війни!

Бугай Григорій Мартинович, с. Заріччя Верхньодніпровського району Дніпропетровської області».

***

«Шановний Григорію Мартиновичу!

На початку свого листа Ви гостро критикуєте проведення пенсійної реформи. Справді, незначна добавка до невеликих пенсій не вирішує проблем соціального забезпечення і не виправдує сподівань багатьох людей. Верховна Рада України нині працює над розв'язанням цієї проблеми, насамперед стосовно малозахищених верств населення. Хоч і не просто після такої економічної кризи вишукати додаткові ресурси, але ми прагнемо зробити все можливе для поліпшення життя людей.

Сподіваємося на краще і будемо його наближати.

З повагою Володимир Литвин».

...про національний інтерес

«Доброго Вам здоров'я і плідної роботи у керівництві Верховною Радою, пане Литвин Володимир!

За Вашою діяльністю, ростом кар'єри і особистим життям ми стежимо давно. Ми були раді побачити Вас і почути по телебаченню, коли Ви розповідали про себе. Склалася думка, що Ви ЧЕСНА Й ПОРЯДНА ЛЮДИНА. Що Ви будете ЗАХИЩАТИ УКРАЇНСЬКІ, а отже, ЛЮДСЬКІ ІНТЕРЕСИ. А оскільки Ви УКРАЇНЕЦЬ, то знаєте УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ, ІСТОРІЮ, МЕНТАЛЬНІСТЬ УКРАЇНЦІВ. Бо ті, хто зараз є, знають чуже, не своє. І діють відповідно, як знають. Але так не можна, бо ми втратимо себе, як НАРОД.

І ось зараз перебудовчі часи яскраво показали, що ЗА СВІЙ НАРОД ТРЕБА БОРОТИСЯ ТАК, ЯК ЦЕ РОБИТЬ РОСІЯ, ФРАНЦІЯ ЧИ АМЕРИКА, ЧЕХІЯ ЧИ ЛАТВІЯ. Бо кожен піклується за свій народ. Дружити варто, але не здавати свої держави і людські інтереси. На жаль, ми бачимо, як Україну роздирають на шматки...

...Шановний Голово Верховної Ради, ми знаємо, що Вам тяжко працювати. АЛЕ МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ВИ ЗАХИЩАЛИ ЗАВЖДИ ЧЕСНІСТЬ І ПРАВДУ І ВІДПОВІДНО ДІЯЛИ. Бо все змінюється, а народ залишається. І ПАМ'ЯТАЄ ТИХ, ХТО ТВОРИВ ДОБРО УКРАЇНІ, ЇЇ НАРОДУ, ХТО ЗАХИЩАВ НАЦІЮ... МИ УКРАЇНЦІ! ПРО ЦЕ ПАМ'ЯТАЙТЕ!..

...Ми радимо Вам мирити усіх, а не тягти чиїсь бік...

З повагою Котов Микола Олександрович, м. Дніпродзержинськ».

■ ■ ■

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН:
«Я отримую сотні листів. Пишуть діти, ветерани, іноземці. Йдеться про різне. Хтось скаржиться на власну долю, а когось хвилюють загальнодержавні проблеми. Є листи «незручні», емоційні, навіть злі. Але я відповідаю на всі».

■

***

«Шановний Миколо Олександровичу!

Складаю Вам свою щиру вдячність за викладені в листі роздуми й оцінку моєї діяльності. Зворушений Вашою непідробною увагою до роботи Верховної Ради України, Вашими практичними порадами щодо відстоювання державних інтересів. У мене склалося таке враження, що зі сторінок Вашого листа промовляє вроджена й непоказна мудрість людей «від землі», висока духовність українського народу, його гідність і самоповага.

Поділяю Ваші підходи до консолідації нашого суспільства, толерантного співіснування різних політичних партій і рухів, виховання національної інтелектуальної і політичної еліти. Вважаю, що не тільки я один, а й УВЕСЬ НАРОД ПОВИНЕН МАТИ ПРАВОВІ ПІДСТАВИ «МИРИТИ» СВОЇХ ПОЛІТИКІВ І ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ, уникати принизливих судилищ і пошуку зарубіжного арбітра у нашому внутрішньому житті. Маємо це робити задля головної мети: ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ, ПРАВДИ І ЧЕСНОСТІ У ВІДНОСИНАХ МІЖ ВЛАДОЮ І НАРОДОМ.

Сподіваюся, що Верховна Рада України виправдає Ваші очікування і своїми законами забезпечить стале економічне зростання, ефективну соціальну політику і гармонійні суспільно-політичні, міжнаціональні та міжконфесійні відносини в Україні.

Бажаю Вам, шановний Миколо Олександровичу, міцного здоров'я, незгасної віри у силу і розум українського народу, у його кращі часи.

З повагою Володимир Литвин».

...про історію і не тільки

«Голові Верховної Ради України. Шановний товаришу Голова!

Одразу обмовлюсь, що я суто приватна особа, тобто не член будь-якої партії, не депутат. Одне слово: ані до політики, ані до політиків — не причетна.

Мені 75 років, я пенсіонерка, але відносини між нашими республіками мене турбують; оскільки у мене багато друзів не тільки в Києві, а й в інших містах України. І мені соромно за вас, політиків. Наче ніколи не вивчали історію Російської імперії, у т. ч. Малоросії.

Адже до 1917 року, точніше до приходу до влади більшовиків на карті Російської імперії не було України — була Малоросія.

Я вже не кажу про другу світову війну, коли в ній брали участь і гинули солдати з усіх радянських республік, здобуваючи Перемогу усім народам СРСР!

І ще: Росія Україні повинна газ поставляти задешево, зерном допомогти, коли неврожай. Адже ми слов'яни, одної крові, одного коріння! І сварка наших країн на руку нашим недругам! Тож подумайте, політики, чи варта заради власних амбіцій ця політична метушня, щоб розділити на ворогів братерські народи?

З. С. Кустарьова».

***

«Шановна З. С. Кустарьова!

Розумію Вашу стурбованість долею українсько-російських відносин, споконвіку дружніх і добросусідських. Величезні історичні зміни в державному облаштуванні Російської Федерації та України не повинні відсунути на другий план добрі відносини, дружбу і співробітництво наших країн і народів, взаємовідносини простих людей.

ЗГОДЕН, ЩО СПРАВЖНІМ ГРОМАДЯНИНОМ І ПАТРІОТОМ МОЖЕ БУТИ ЛИШЕ ТОЙ, ХТО В ПОВНОМУ ОБСЯЗІ ЗНАЄ ІСТОРІЮ СВОЄЇ КРАЇНИ. ВОДНОЧАС ІСТОРИЧНА НАУКА І ПОЛІТИЗОВАНІСТЬ — НЕСУМІСНІ. Сучасний світ такий різноманітний і динамічний, що одними лише ідеологічними категоріями неможливо зрозуміти, а тим більше зберегти родинні зв'язки наших народів і культур, які мають спільні, києворуські, джерела. Україна — рідна земля для понад 12 мільйонів росіян, які знайшли тут підтримку і сердечне розуміння. Російська мова й культура, як представники великого російського народу — невід'ємна складова сучасного українського суспільства, його історичного минулого й майбутнього.

Я докладаю максимум зусиль для зміцнення міжпарламентських і міждержавних зв'язків між Україною і Росією. Із задоволенням відзначаю високий рівень досягнутих домовленостей, які визначають пріоритети співробітництва, як і досягнуті позитивні зрушення у сфері економічних відносин і торгівлі.

Вважаю, що підстав для Ваших тривог щодо відносин між нашими країнами немає і не буде в подальшому. Бажаю Вам міцного здоров'я, домашнього затишку і добра!

З повагою Володимир Литвин».

***

«Здрастуйте, високоповажний професоре Володимир Литвин!

Вам пише китайський професор-історик Ван Ляньсин.

Приїхав я до Києва на початку вересня 2003 року й займався тут історією України... Коли повернуся в Китай, працюватиму над своєю книгою «Україна: Шлях Незалежності — Історія та сучасний стан».

Я читав у бібліотеці деякі Ваші роботи з історії України. Серед них «Україна: політика, політики, влада» та «Україна на межі тисячоліть» залишили у мене глибоке враження. Я хочу купити їх собі і довго шукав у книжкових магазинах, але й досі не знайшов. Невдовзі поїду назад у Китай. Чи матиму я честь отримати від Вас ці дві книги?

Інше прохання: хочу отримати Вашу біографію, детальнішу, ніж та, що надрукована на обкладинках Ваших книг.

Іще одне запитання. Українські історики вважають, що царська Росія і Радянський Союз провели колоніальну політику на українських землях. Але Президент Л. Кучма у своїй книзі переконаний у тому, що «Україну не можна назвати колонією Росії, хіба що вислів буде вживатися в якомусь поетичному смислі слова» («Україна — не Росія», стор. 25) Мені хотілося б дізнатися: який погляд маєте Ви — відомий історик і авторитетний політик України.

Чекаю на Вашу відповідь.

З повагою професор Ван Ляньсин».

***

«Вельмишановний професоре!

Щиро вдячний Вам за листа та увагу до моєї наукової діяльності.

З приємністю дізнався, що нині Ваш дослідницький інтерес як вченого зосереджений на історії та сьогоденні України. Сподіваюся, перебування у нашій країні дало змогу Вам не тільки значно розширити свої фахові знання, а й глибше пізнати український народ: його ментальність, самобутню культуру, багаті традиції.

ПІЗНАННЯ ВІДКРИВАЄ ШЛЯХ РОЗУМІННЮ, А ВІДТАК — ЗБЛИЖУЄ І УВИРАЗНЮЄ ВЗАЄМНІ ІНТЕРЕСИ, РОБИТЬ РЕАЛЬНІШИМИ СПІЛЬНІ ДІЇ. Цій благородній справі, безперечно, сприятиме і Ваша наукова праця.

Співробітництво між Україною та Китайською Народною Республікою успішно розвивається. Його можливості — необмежені. І ми, кожен на своєму місці, маємо робити все для його піднесення та збагачення заради блага наших народів і держав.

З радістю відгукуюся, шановний професоре, на Ваше прохання посприяти у пошуку необхідних Вам допоміжних матеріалів.

Стосовно Вашого запитання, висловленого у листі, то коротко зазначу: я підтримую точку зору цитованого Вами автора.

Бажаю Вам, пане Ван Ляньсин, успіхів, а дружньому китайському народові — процвітання.

З повагою Володимир Литвин».

***

«Добрий день, шановний Володимире Михайловичу!

Пише Вам цього листа мешканець села Новосілки Мостиського району Львівської області Деркач Йосип Васильович.

Справа в тому, що з газети «Голос України» я довідався, що наші історики з Національної академії наук видали книгу під назвою «Терор і тероризм в Україні в сорокових роках минулого століття». Я дуже цікавлюся минувшиною нашого краю, був свідком тих трагічних подій, що вирували на теренах Західної України у воєнний і повоєнний час. Мені виповнилося 70 років, отож власних роздумів з приводу тих подій достатньо, щоб без будь-яких ідеологічних нашарувань об'єктивно оцінити те, що сталося. Хотів би придбати цю книжку, але, на жаль, ніде немає. Писав з цього приводу до Національної академії наук, але все марно.

Шановний Володимир Михайловичу, вибачайте за таку впертість, може, Ви підкажете мені, як цю книжку можна придбати.

Буду Вам дуже вдячний.

А тепер про дещо інше. Я вже 20 років дописую до нашої районної газети «Наш край»... Написав за цей час чимало матеріалів на різноманітні теми, які дістали схвальний відгук у наших читачів. Один з таких матеріалів, хоча й дворічної давності, висилаю Вам. Мушу зізнатися, що він не був до вподоби прихильникам блоку «Наша Україна». На свою адресу почув дивовижні звинувачення.

Але це неістотно. Життя триває. Наша держава розвивається, міцніє, світова спільнота її визнає. А ті злісні звинувачення на адресу теперішньої влади з боку її опонентів не що інше, як спроба будь-якою ціною досягти цієї влади. Це вони брутально поводилися на останньому тижні засідань сесії Верховної Ради. Було огидно спостерігати за дикунською поведінкою новітніх патріотів. Вірю, що здоровий глузд у наш непростий час переможе.

Щасти Вам!»

(Продовження у наступному номері).

Голос України

НОВИНИ

АКЦІЯ

Коли дільничного шанують у селі, то на нього чекає визнання

А саме: він може стати героєм публікації, отримати премію, ще одну зірку на погонах, а то й службову машину... Це підтверджує спільна акція «Твій дільничний», яку другий рік поспіль проводить «Робітнича газета» і Міністерство внутрішніх справ України. Визначити найкращого Анiскiна допомагають і листи читачів газети. Тож п'ятим лауреатом акції став старший дільничний інспектор міліції Віталій Шевченко, який працює в Переяслав-Хмельницькому міськрайвідділі, що на Київщині.

Фото Олександра БУРКОВСЬКОГО.

Заступник міністра внутрішніх справ України Анатолій Присяжнюк за вагомий внесок у справу боротьби зі злочинністю, за захист прав громадян урочисто вручив В. Шевченку погони підполковника.

До вшанування переможця акції долучився меценат, відомий спортсмен, народний депутат України Анатолій Писаренко, який допоміг дільничному найнеобхіднішим — легковою машиною. Такий подарунок — не випадковість. Адже Анатолій Григорович мешкає на ввіреній Віталію Шевченку території і вболіває за все, що там відбувається, переймаючись проблемами дільничного. А в Шевченка і його напарника у підпорядкуванні десять тисяч мешканців. Це — п'ять сіл. Тепер вчасно прибути на місце події не буде проблемою.

До слова, «Робітнича газета», в особі журналісток Надії Махінчук та Ірини Шатрової, почала працювати на підвищення іміджу цієї неспокійної і нелегкої професії ще за рік до виходу Указу Президента «Про додаткові заходи щодо поліпшення діяльності служби дільничних інспекторів міліції».

Людмила ОПАНАСЕНКО.

На знімку: народний депутат України Анатолій Писаренко (в центрі) вручає ключі від машини старшому дільничному Віталію Шевченку. Праворуч — заступник міністра МВС Анатолій Присяжнюк.

АКТУАЛЬНО

Машина як вершина

Тендерний комітет металургійного комбінату «Азовсталь» розглянув пропозиції зі створення машини безперервного лиття заготовок. Переможцем визнано спільний проект ВАТ «Азовмаш» (Маріуполь) та італійської компанії «Даніелі». Вартість комплексу становить 40 мільйонів євро.

— Для заводу це зовсім нова продукція, — сказав віце-президент «Азовмашу» Анатолій Чепурний. — Машину безперервного лиття заготовок за технічною складністю можна вважати однією із вершин машинобудування. На цьому обладнанні металурги зможуть отримувати сортові заготовки. Підготовка до участі в тендері тривала два місяці, протягом яких ми розраховували витрати.

Ліна КУЩ.

На зліт юних карбишевців

До 60-річчя визволення Білорусі у Гродно проходить 18-й зліт карбишевського руху країн СНД. Туди разом з учителями поїдуть семеро учнів київської школи №2. Навчальний заклад, що в Подільському районі столиці, носить ім'я генерала Карбишева з 1969-го. П'ять років тому тут вирішили відновити карбишевський рух, відродити музей героя Другої світової. До постатей, які були взірцем минулої епохи, ставляться по-різному, однак керівництво школи переконане: порядність і патріотизм, з якими пов'язане ім'я військового інженера Дмитра Карбишева, — цінності вічні.

На зустріч, присвячену підготовці до поїздки в Гродно, котру профінансувало Міністерство оборони, зібралися ветерани війни, представники посольств Росії та Білорусі, військові, вчителі. До речі, багато педагогів, які сьогодні викладають у школі №2, свого часу вчилися тут і були юними карбишевцями. Є навіть родинні династії, причетні до цього руху, адже на імені героя виховано не одне покоління.

Ірина БУЛАНЕНКО.

У НОМЕР

Маршрутники згорнули намети

Акцію протесту, розпочату ще 5 квітня ц. р., припинили члени вінницької асоціації перевізників «Маршрут». Нагадаємо, водії виступали проти проведення міською владою чергового конкурсу на право перевезення пасажирів, призначеного на 18 травня. За словами голови асоціації Валерія Снітька, після такого конкурсу частина з них залишилася б без роботи.

Міський голова Вінниці Олександр Домбровський врешті-решт прийняв рішення призупинити проведення конкурсу. Перевізники забрали з-під вікон міськвиконкому усі намети. Але проблема залишається. Як стверджує міський голова, відмінити конкурс може тільки суд. Перше судове засідання в Господарському суді області призначено на 11 травня нинішнього року: відповідачем у справі за позовом «маршрутників» є міське влада.

Віктор СКРИПНИК.

Квартплата — за новими тарифами

З 1 травня в Одесі запроваджено нові тарифи на оплату за житло — вони зросли, залежно від типу й «віку» багатоквартирного будинку, на 38—83 відсотки. Подорожчання частково компенсуватиметься з міського бюджету — цього року, приміром, дотації становитимуть 26 мільйонів гривень. Таку само суму, вперше за багато років, планують спрямувати на ремонт житла. Розпочато укладання договорів з мешканцями квартир на надання послуг з утримання та обслуговування будинків та прилеглих територій підприємствами — переможцями спеціальних тендерів.

Георгій ВОРОТНЮК.

ФОТОФАКТ

З 1 травня наші західні сусіди — Угорщина і Словаччина — увійшли до складу Євросоюзу. Змінилися правила перетинання кордону і посилився контроль. Якщо у квітні за добу україно-словацький кордон перетинало в середньому 90 каміонів, то тепер — тільки 40. Причиною затримки є нова форма контролю вантажів, яку впровадили і нині освоюють словацькі митники. За станом на 5 травня, чергу вистоюють близько сотні каміонів, і з початком робочих днів очікується зростання цієї кількості.

На знімку: черга каміонів на пропускному пункті «Ужгород».

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

В гостях у діда Панаса діти і звірі

У Миколаївському зоопарку відкрилася нова експозиція — оформлений у фольклорному стилі сільський двір «Дідова хата». Своєрідний міні-зоопарк за плетеним тином став прихистком для домашніх тварин і птахів.

На просторому подвір'ї — справжня південноукраїнська мазанка, вшита очеретом, город, колодязь, скирта соломи, віз, домашнє начиння. По подвір'ю походжають кури, гуси, качки, індики, за огорожею — кози й вівці. А посередині стоїть дерев'яна постать господаря — діда Панаса.

Нова експозиція покликана показати міським дітям сільську реальність. Як у природному середовищі поводяться тварини і облаштовано сільське подвір'я, тепер можна довідатися не з книжок. І дітлахи — перші відвідувачі «Дідової хати» з цікавістю спостерігають за домашніми тваринами, спілкуються з ними, а найсміливіші — гладять і годують «господарів». Зоо-дворик стане гарною навчальною базою і для юннатів зоопарку.

Побудовано й оформлено музей просто неба лише за півроку. Його відкриття приурочено до 215-річчя Миколаєва. А майже 30 тисяч гривень виділили Миколаївський глиноземний завод і підприємство «Дельта-лоцман». За підтримки спонсорів цього року дирекція зоопарку планує реконструювати літні приміщення для мавп і вольєр для ведмедя.

Фото автора.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Чи знайдеться управа на спритників...

Генеральна прокуратура України зобов'язала прокурора Сумської області негайно подати позови до суду про визнання недійсними договорів оренди та купівлі-продажу майна філіалу готелю «Суми».

Йдеться про пам'ятку архітектури XIX століття, споруджений на кошти відомої династії українських цукрозаводчиків Харитоненків, у якому під час офіційних візитів до Сум завжди зупинялися перші особи Радянського Союзу та України. Саме ця архітектурна пам'ятка в результаті кількох угод лише за 125 тисяч гривень перейшла у власність фірми «Агроконтракт». Ще через рік комплекс перепродали (вже за 300 тисяч гривень. — **Авт.**) ВАТ «Міжрегіональний центр фондових технологій». Спритники, за словами місцевих депутатів, своїми діями завдали територіальній громаді Сум матеріальних збитків на один мільйон(!) гривень.

Більше двох років група депутатів Сумської міськради за підтримки колег з Верховної Ради України безрезультатно намагалася повернути сумчанам історичну пам'ятку. І ось нарешті справа зрушила з місця. Однак сумчани дуже сумніваються, щоб ділки понесли за це яке-небудь покарання.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

ЗМАГАННЯ

«Чорна пантера» і «Наша ряба»

Завершився 14-й всеукраїнський збір-похід «Козацькими шляхами», який проходив у мальовничій місцині побіля села Виграєва Корсунь-Шевченківського району.

Більш як дві тисячі учасників, членів молодіжних, волонтерських, скаутських організацій з усіх областей України п'ять травневих діб змагалися, диспутували, співали пісень. Найпопулярнішими іграми нинішнього збору визнано змагання на витривалість в екстремальних умовах «Чорна пантера» без їжі та «Хитрий вовк». Відбулися тренінги за спільним українсько-канадським проектом «Молодь за здоровий спосіб життя», а також «Наркотики і сім'я».

Відчутну допомогу в організації збору-походу надала група підприємств торгової марки «Наша ряба».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

КРИМІНАЛ

Обкрадали магазини і поштові відділення

Групу зловмисників, яка спеціалізувалася на крадіжках із сільських магазинів та приміщень поштових відділень, затримали працівники Компаніївського райвідділу міліції. У центрі громадських зв'язків УМВСУ в Кіровоградській області повідомили, що затримано шістьох молодих людей, четверо з яких — жителі Компаніївки, а ще двоє — кіровоградці.

На справу злодії вирушали вночі, збивали з дверей замок, а якщо він не піддавався, розбирали стіну приміщення або проникали через дах і стелю.

Потрапивши всередину, виносили увесь нехитрий крам сільмагу чи те, що потрапляло на очі у поштовому відділенні — гроші, товар (нині майже в кожному поштовому відділенні є торговельні куточки). Наступного дня крадене везли в Кіровоград, де збували перекупникам.

За попередніми даними, затримані підозрюються у вчиненні 13 крадіжок. Слідство триває.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

СОТ для нас не аргумент?

Уряд США залишає чинними торговельні санкції проти України

Ціна санкцій —75 мільйонів доларів. Їх було запроваджено 2002 року за порушення прав інтелектуальної власності. У новій щорічній доповіді Торгового представництва США Україна посідає перше місце в списку країн, що не борються з піратським виробництвом компакт-дисків. Як зазначається у документі, «хронічна нездатність України» ефективно протидіяти піратському промислу і виконувати закони про охорону інтелектуальної власності може перешкодити Києву вступити до СОТ.

Ось тут американці «прокололися». У світлі останніх висловлювань представників української влади до СОТ Україна не надто поспішає. Нам тепер ближче ЄЕП, країни-учасниці якого повинні «синхронізувати» вступ до світового торговельного клубу. Інакше кажучи, Київ, котрий, як вважають експерти, значно випереджає Москву в переговорах із СОТ, тепер повинен збавити оберти і почекати «старшого брата». «Якщо хтось один відірветься — обов'язково постраждає інший», — переконаний український прем'єр Віктор Янукович. Тож усі погрози Вашингтона можна не брати близько до серця. От тільки веселіше від цього чомусь не стає...

Нещодавно в Женеві обговорювали проект Звіту Робочої групи з розгляду заявки Києва про вступ до СОТ. До кінця червня українській стороні треба надіслати до Секретаріату СОТ усі необхідні поправки до тексту цього документа, що стосуються, зокрема, торговельних аспектів інтелектуальної власності. На жаль, Київ благополучно зриває всі графіки ухвалення законів, першочергових з погляду СОТ. Трапляється й так, що уряд подає до парламенту документи, які відверто суперечать нормам і правилам світового торговельного клубу. Про це не раз заявляв Комітет ВР з питань євроінтеграції, покликаний контролювати нормотворчість щодо її відповідності нормам ЄС та СОТ. Але тепер, схоже, у такому моніторингу потреба відпала.

Тепер можна скільки завгодно обурюватися: та чого ж вимагають від нас американці?! Запровадження смертної кари за піратство? Деякі роз'яснення щодо цього дав на одній зі своїх прес-конференцій перший заступник міністра економіки Валерій П'ятницький. «Якщо ви просто виписуєте закон на папері, а у вас не створено жодних інституційних можливостей виконувати це законодавство, тобто у вас немає можливості контролювати на кордоні проходження товарів, у вас немає судової системи, яка дає змогу захистити право власника інтелектуальної власності... бо, можливо, немає досвіду, немає навчених фахівців, суддів і так далі», то «необхідні ще деякі зусилля».

Треба сказати, деяких зусиль у боротьбі з піратством Україна все-таки докладає. Тільки впродовж трьох місяців цього року компетентні органи вилучили з обігу на українському ринку близько 170 тисяч примірників контрафактної продукції загальною вартістю 5 мільйонів гривень. За цей само період ліквідовано 70 підпільних підприємств і лабораторій, які виготовляли такий товар. Однак ефективність поліцейських методів залишає бажати кращого.

Нещодавно мій київський знайомий за 5 гривень купив на стихійному ринку компакт із записом скандально відомого фільму Мела Гібсона «Пристрасті Христові», який тільки нинішньої весни вийшов в американський прокат. Ну просто гордість бере за вітчизняних піратів, котрі несуть мистецтво в маси!

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото АП.

Визволитель повернувся до Берліна

Сьогодні — урочисте відкриття оновленого комплексу

До меморіального комплексу берлінського Трептов-парку повернуто знаменитий пам'ятник радянському воїну-визволителю з урятованою німецькою дівчинкою на руках. Майже сім місяців тривав капремонт 11-метрової сталевої фігури вагою 45 тонн. «Лікування» відбувалося на острові Рюген, куди статую відправили в розібраному вигляді по річці. Цікаво, що свого часу фігуру везли з Ленінграда до Берліна теж водним шляхом. На ремонт у Трептов-парку було витрачено близько 8 млн. марок. Майстри сподіваються, що їхня робота збереже пам'ятник на найближчі сто років.

Повернення визволителя із захопленням сприймають українські та російські берлінці, котрі хвилювалися, що пам'ятник після ремонту не з'явиться на своєму місці. А одна пані розповіла мені, як щороку на травневі свята підпілі «наші» навіть намагаються знову підняти над Рейхстагом радянський прапор...

Яна СТАДІЛЬНА.

Рекорд

Прем'єр Італії Сільвіо Берлусконі побив рекорд перебування при владі, встановлений соціалістичним урядом Беттіно Краксі 18 років тому, який становив 1060 днів. Загалом після другої світової війни у країні змінилося 59 прем'єрів.

Писати зліва направо

Тайванський парламент затвердив після трьох років обговорень нові правила складання офіційних документів. Протягом року чиновники мають звикнути розташовувати рядки з китайськими ієрогліфами горизонтально і зліва направо.

Буш перепрошує

Вашингтон вибачається за дії своїх вояків в Іраку, які знущалися у в'язниці над полоненими. Про це президент США Джордж Буш повідомив в інтерв'ю арабським телеканалам. Його підтримав і міністр оборони Дональд Рамсфелд, заявивши, що це «неприпустима поведінка, так «не можуть поводитися американці». «Мій чоловік — найсправжніший американець», — заявила у свою чергу дружина солдата, проти якого за його тюремні оргії в Іраку висунуто обвинувачення. За твердженням його адвоката, всі знімки робилися на прохання військової розвідки, щоб психологічно зламати ув'язнених перед допитом.

Тим часом Джордж Буш попросив у Конгресу США п'ять мільярдів доларів додатково на військові потреби в Іраку й Афганістані. Раніше американське військове командування оголосило, що 135 тисяч американців залишаться в Іраку на невизначений термін, оскільки про остаточну стабілізацію говорити рано. І справді, кожен новий день приносить чергові повідомлення про атаки іракців: у середу за 180 кілометрів на південь від Багдада троє американців загинули в чергових сутичках. А до української бази в провінції Васіт підкрадалися лазутчики, що були помічені й заарештовані нашими військовими.

Бомба для Олімпіади

Рівно за 100 днів до початку літньої Олімпіади в Афінах, де розташовано готелі для учасників Ігор, поруч з поліцейською дільницею вибухнули три невеликі бомби. За десять хвилин до цього в редакції газети «Елефтеротіпія» пролунав анонімний дзвінок. Поліція виїхала, але запобігти вибухам не встигла. Для спецслужб Греції цей теракт став неприємним сюрпризом, адже в охорону Олімпіади від терактів уже вкладено 1,22 млрд. доларів, залучено авіацію і флот НАТО, найнято майже 50 тисяч агентів. У березні відбулися двотижневі навчання «Щит Геркулеса-2004», на яких відпрацьовували захист від найекзотичніших атак — аж до вибуху радіоактивної «брудної бомби»...

Новий прем'єр Польщі

14 травня в Сеймі Польщі відбудеться голосування з кандидатури нового прем'єра Марека Бєльки. Попередній прем'єр Лешек Міллер, чий кабінет пішов у відставку 1 травня, оголосив про неї ще в березні. Відставку Міллера зумовлено спадом популярності правлячого «Союзу демократичних лівих сил». У кабінеті Бєльки свої посади мають зберегти глава МЗС, міністри оборони, економіки і культури. Якщо Сейм і президент РП не домовляться стосовно Бєльки, у країні може бути оголошено дострокові парламентські вибори.

План Шарона

Прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон наполегливо продовжує відстоювати свій план одностороннього виходу з Гази і наступного відокремлення від Палестинської автономії. І це незважаючи на те, що 2 травня план провалила шаронівська партія «Лікуд». Найближчої неділі прем'єр має намір винести свою спірну програму на обговорення уряду. Ще один вихід запропонував лідер лівої партії «Авода» Шимон Перес — він висловився за всенародний референдум.

Минулого вівторка на засіданні в Нью-Йорку про підтримку ідей Шарона заявив і «квартет» посередників близькосхідного врегулювання: США, Євросоюз, Росія, ООН. Із застереженнями план підтримують навіть єгиптяни та йорданці. Палестинці, частина ізраїльських лівих і найконсервативніша частина правого «Лікуда» залишилися в меншості.

РОЗДУМИ ПРО...

Час зводити нові мости

Епоха Абашидзе в Аджарії, що тривала з 1991 року, закінчилася

Не чекаючи закінчення ультиматуму (12 травня), лідер 400-тисячної автономії — 65-річний Аслан Абашидзе подав у відставку і полетів до Москви.

Те, що все відбудеться саме так, а не інакше, стало очевидним після заяви президента Грузії Михайла Саакашвілі про запровадження в Аджарії прямого президентського правління — «у перехідний період до проведення в автономній республіці виборів». У такий спосіб у Тбілісі вирішили випередити події і відмовити Абашидзе в праві навіть формально керувати своєю республікою. Щоб змусити Абашидзе скоріше прийняти рішення про добровільну відставку, Саакашвілі пообіцяв йому і його близьким гарантії повної безпеки на території Грузії чи можливість виїхати до будь-якої країни. Під «іншою країною» в Тбілісі недвозначно мали на увазі Росію, куди, власне, Абашидзе і полетів.

Таке рішення він прийняв після переговорів із секретарем Ради безпеки Росії Ігорем Івановим, що тривали близько трьох годин. Разом з Абашидзе Батумі залишили його син Георгій, що обіймав останні три

роки посаду мера Батумі, а також інші наближені до нього люди і родичі. Більше сотні озброєних прибічників Абашидзе, які супроводжували його до літака, одержали від нього вказівку перейти в підпорядкування центральній владі Грузії.

Буквально за кілька годин після того, як Аджарію залишив Аслан Абашидзе, до Батумі прилетів президент Грузії Михайло Саакашвілі. Він назвав відставку Абашидзе важливим кроком на шляху об'єднання Грузії, а дії мешканців автономної республіки, які не злякалися переслідувань з боку режиму Абашидзе і самовіддано боролися з диктатурою, героїчними.

Справді, за кілька днів до відставки опозиція в Аджарії почала проводити мітинги. Спочатку Аслан Абашидзе порівнював її активізацію з «пивною піною», що обов'язково спаде. Але, мабуть, глава Аджарії вже неадекватно оцінював ситуацію.

«Він придушував людей, це був справжній диктатор, своєрідний Саддам Хусейн, — сказав М. Саакашвілі. — Його режим мав усі атрибути режиму диктаторського. Але люди вийшли на вулиці і його скинули. У цьому і полягає сила демократії». Ще довго з вікна резиденції колишнього аджарського лідера, як Папа Римський, Михайло Саакашвілі вітав мешканців Батумі.

Так простенько, але зі смаком демократичні сили Грузії після революції троянд і президентських виборів здобули чергову перемогу. І вона, так само, як і попередні, не була затьмарена кровопролиттям.

Як далі складеться доля Абашидзе? Чи дозволить йому нова влада Грузії писати мемуари, як це робить скинутий у листопаді Едуард Шеварднадзе? Генпрокурор Іраклій Окруашвілі припускає і такий варіант...

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото АП.

Підірвані Абашидзе мости треба зводити

СУСПІЛЬСТВО

Ми — за реформу. Інституційну

Україна на момент здобуття незалежності була позбавлена більшості інституцій, що є неодмінним атрибутом будь-якої незалежної держави (не лише власної армії та служби безпеки, а й навіть низки економічних міністерств, бо переважна частина української економіки була підпорядкована союзному центрові). Протягом перших років незалежності здійснено масштабну інституційну розбудову, яка надала Україні всіх формальних ознак сучасної держави. До повсякденного вжитку ввійшли словосполучення «Президент України», «Кабінет Міністрів України», «Служба безпеки України», навіть «Уповноважений Верховної Ради України з питань прав людини», які ще років двадцять тому для більшості громадян тодішньої УРСР здавалися б немислимими.

Але мірилом успішності інституційної розбудови може бути лише ефективність функціонування владних інституцій. З цього погляду висновок невтішний: українська влада загалом вкрай неефективна, відчужена від народу, привчена діяти лишень у вузькоклanових або приватних, але не в національних інтересах. **Маємо гіпертрофовану вагу одного інституту — президентської влади, дії якої ґрунтуються на суб'єктивному сприйнятті процесів і є поєднаннямуседозволеності та безвідповідальності. Сам факт відсутності до сьогодні базових законів про Президента України та про Кабінет Міністрів України підтверджує мої слова**.

З другого боку, маємо величезну армію державних чиновників, які не виконують елементарно необхідних суспільству функцій й успішно навчилися робити одне: проїдати бюджетні кошти. Наведу лиш один промовистий приклад з нещодавнього власного досвіду. Я повертався з Харкова разом з високопоставленим чиновником Міністерства промислової політики, який щойно проводив нараду з підведення балансу металургійних підприємств. Але ж усю нашу металургійну промисловість, окрім «Криворіжсталі», вже приватизовано! Отже, міністерство коштом платників податків надавало послуги зовсім не бідному приватному бізнесові...

Мені можуть заперечити: а фантастичне зростання ВВП? А зростання середньомісячних зарплат і пенсій? Відповім: по-перше, ми маємо розуміти, за якої бази відбувається таке зростання, а по-друге, що відбувається воно не завдяки, а всупереч роботі державних інституцій. В українському зростанні чільну роль сьогодні відіграють сприятлива світова кон'юнктура на той-таки метал, а головне — щонайменше сім—десять мільярдів доларів, які щороку надсилають на батьківщину мільйони наших співвітчизників, змушених заробляти в різних італіях і португаліях (для порівняння: обсяг легальних іноземних інвестицій в українську економіку за всі роки незалежності не перевищує шість мільярдів).

Метою державної влади має стати різке зростання рівня життя українців, яке б наблизило Україну до десятки провідних світових держав (ставити цю амбітну мету дає змогу наш природноресурсний та людський потенціал). Сьогодні порівняльний аналіз ВВП на душу населення (у паритеті купівельної спроможності) дає такі цифри: перше місце посідає Люксембург (50000 доларів), десяте — Австрія (27000 доларів), і соте —Україна (3800 доларів). Отже, від першої позиції ми відстаємо в 13, від десятої — в сім разів.

Ці цифри вимагають від української влади надзусиль для того, щоб надолужити згаяне. Але чинна влада на такі надзусилля явно неспроможна, і продемонструвала це всією історією своєї діяльності. **Потрібна нова влада. Але потрібна й глибока інституційна реформа, проведена на основі глибокого аналізу ситуації, з урахуванням світового досвіду, з усвідомленням чіткої перспективи розвитку України. Вона неминуче матиме характер розгорнутої політичної реформи, яка зачіпатиме не лише Конституцію, а й усе законодавче поле, а також сферу правового звичаю.**

Така реформа має розпочатися логічним шляхом, з ухвалення низки базових законів (про Президента, про Кабінет Міністрів тощо), які в рамках чинної Конституції дадуть можливість сформувати дійову систему стримувань і противаг, що виключатиме узурпацію влади будь-яким органом чи особою (створенню такої системи Л. Кучма відчайдушно протидіяв упродовж усього періоду свого президентства), забезпечить ефективне функціонування всієї системи влади. Цей шлях діаметрально протилежний тому, який досі сповідувала влада в рамках так званої реформи Медведчука—Симоненка: накинути суспільству зміни до Конституції, які переслідували б тільки особисті інтереси вузької групи владних осіб, а потім припасовувати до них чинне законодавство.

При цьому низку демократичних норм (наприклад, перехід до системи формування відповідального перед парламентом уряду) може бути імплементовано уже в рамках чинної Конституції, на основі правового звичаю (так, як це є у Великій Британії, де вже багато десятиліть формування уряду на практиці доручають лідерові партії, що перемогла на виборах, хоча формально таку норму й не закріплено в жодному законі).

Зміни до Конституції мають постати логічною складовою цієї роботи й стосуватися тих норм, які сьогодні не дають змоги реалізувати системи ефективної влади, підконтрольної народові. Саме такий підхід було застосовано Комітетом з питань державного будівництва і місцевого самоврядування до реформи системи місцевого самоврядування: спочатку з участю експертів і практиків було глибоко опрацьовано нову редакцію базового закону про місцеве самоврядування, і вже на основі цього запропоновано низку «точкових», але важливих і вмотивованих уточнень до розділу «Місцеве самоврядування» чинної Конституції, які відображено в законопроекті № 3207.

У рамках інституційної розбудови необхідно, на мою думку, вже найближчим часом здійснити такі кроки:

Перше. Чітко окреслити місце Президента України в майбутній системі організації влади, важелі й інструменти, з допомогою яких він співпрацюватиме з урядом і парламентом. Такими інструментами мають стати не диктат і залякування, а широке використання главою держави його законотворчих функцій (законодавча ініціатива, вето) та його роль медіатора в суспільно-політичних процесах, активного організатора найширшого діалогу всіх суспільно-політичних сил.

Друге. Визначити функції органів, що їх утворює або очолює особисто президент (РНБОУ, адміністрація чи канцелярія Президента тощо). Пропонується гарантувати, що ці органи забезпечуватимуть лише виконання конституційних функцій глави держави, як гаранта Конституції і національної безпеки, і не втручатимуться у повноваження уряду. Водночас пропонується ініціювати створення при Президенті Комітету Європейської інтеграції, який забезпечуватиме координацію зусиль усіх гілок влади в напрямі наближення України до стандартів і норм Європейського союзу.

Третє. Запропонувати чіткий і прозорий механізм формування нового уряду та особисту роль Президента у цьому процесі. Президент має взяти на себе зобов'язання одразу провести широкі консультації з лідерами всіх парламентських фракцій, готових взяти участь у формуванні коаліційного уряду на основі програми, запропонованої главою держави.

Четверте. Встановити принципи організаційної побудови майбутнього уряду. **Пропонується запровадити принцип «повсюдності» урядової компетенції (не мусить бути функцій виконавчої влади, які здійснювалися б поза урядом, а сьогодні з відання Кабміну вилучено, наприклад, силові структури й податкову сферу)**; визначити кількість і підвищити роль урядових комітетів, встановити оптимальний перелік міністерств, зафіксувати баланс між «політичним» та адміністративним компонентами в роботі уряду й окремих міністерств.

П'яте. Запропонувати вдосконалену модель побудови виконавчої вертикалі на місцях, з урахуванням необхідності розвитку дійового місцевого самоврядування. В рамках правового звичаю перейти до заповнення вакансій глав місцевих державних адміністрацій лише за поданням прем'єр-міністра (як це й встановлює чинна Конституція), зробивши ці посади частинами коаліційного урядового пакета. Водночас пропонується законодавчо звузити функції місцевих державних адміністрацій до контрольно-наглядових, надавши обласним і районним радам право самостійно формувати й виконувати свої бюджети.

Шосте. Окремим моментом інституційної розбудови має стати вдосконалення структури й функцій органів місцевого самоврядування, які є найближчою до людей ланкою влади і через які найприродніше може бути подолано сьогоднішнє відчуження влади й громадян.

І насамкінець. Питання інституційної розбудови безумовно має стати одним із пріоритетних у рамках «круглого столу» політичних сил з питань формування системи ефективної та відповідальної народної влади. Найприродніше, коли ініціативу скликання такого столу виявить Віктор Ющенко, як найрейтинговіший політик України, лідер найбільшої парламентської сили.

Анатолій МАТВІЄНКО,
народний депутат України, голова УРП «Собор».

Пацієнт виграв суд, а здоров'я таки втратив

АНОМАЛІЇ

«ГУ» уже повідомляв про те, що Ленінський суд Вінниці зобов'язав міську лікарню №1 сплатити 120 тисяч гривень одному з своїх пацієнтів. Обласний апеляційний суд залишив рішення без змін, зменшивши розмір моральної шкоди — 80 тисяч гривень. Відповідач вважає ухвалу упередженою, а тому оскаржуватиме її у Верховному Суді. Тим часом рахунки медичного закладу заблоковано. Лікарня, де працює 1200 осіб і лікується близько 500 хворих стаціонару, живе у борг.

Позивач — кандидат юридичних наук, заступник голови військового суду гарнізону. У позовній заяві поскаржився на неналежне виконання лікарем маніпуляції з біопсії тканин печінки, що призвело до видалення жовчного міхура.

Перед тим, як дати згоду на біопсію, пацієнт звернувся через Інтернет до 28 зарубіжних клінік. Консультувався, чи можна обійтися без даної процедури. У 60 відсотків отриманих відповідей було сказано те саме, про що говорили хворому лікарі міськлікарні №1: без біопсії не можна встановити точний діагноз.

Передісторія

Підозру на гепатит у пацієнта виявили лікарі Військово-медичного центру ВПС у Вінниці, де він перебував на стаціонарному лікуванні. Один із спеціалістів на той час був у відпустці, тому хворий вирішив проконсультуватися в міськлікарні №1.

***Довідка**. В Україні біопсію печінки проводять у десяти обласних центрах. У столиці така процедура коштує 108 гривень. Через живіт лікар вводить спеціальну голку, бере для аналізу тканини печінки. При цьому одні спеціалісти стверджують, що обов'язково треба користуватися апаратом УЗД, щоб чітко бачити, куди проникає голка. Інші, навпаки, продовжують робити це, як кажуть медики, пульпаторним методом: руками на дотик визначають край печінки і штрикають голкою «всліпу».*

Картинки з натури: до і після маніпуляції

За словами нашого героя, лікар тричі(!) штрикав йому голкою у живіт. Кожного разу казав, що нічого не вдається дістати. Уже після першого разу, каже пацієнт, він відчув гострий біль. Хворий попросив вколоти знеболювальний препарат. Але перед процедурою лікар відпустив медсестру. Саме у неї був ключ від сейфа, де знаходилися необхідні ліки. Щоб вийти із ситуації, когось послали в аптеку. Та він повернувся зі словами: «Без рецепту препарат не відпускають». Почали виписувати рецепт, а хворий тим часом корчився від болю.

Він стверджував пізніше, що відчув, як усередині полилася якась рідина. Про це не переставав повторювати лікарям. Його направили в рентгенкабінет, який знаходився в іншому корпусі. Повезли на каталці. Перед виїздом з відділення дорогу заступила, очевидно, сестра-господарка, яка вимагала повернути ковдру. На вулиці зима, лютий. Хворий напівроздягнений. Ледве умовили сестру відсторонитися.

Результатів рентгенобстеження хворий чекав у коридорі. «Білий халат», що вийшов з кабінету, сказав: «Платіть вісім двадцять». — «Але ж я голий, одяг залишився у відділенні і гроші теж...» Плівку віддали лише тоді, коли медсестра збігала за грішми. Лікар, який проводив біопсію, зауважив, що знімок зроблено не так, як потрібно. Опромінення довелося повторити.

Після цього, пояснює хворий, його «втішили»: проколу товстої кишки немає. Він запитав: що це значить? Йому відповіли: «До ранку все минеться». Але біль не вщухав. Хірурги час від часу заходили до палати, оглядали живіт (він був твердий, як дошка) і йшли радитися. О 17-й годині взяли аналіз крові. Поставили крапельницю. О третій ночі прийшла медсестра знову брати кров на аналіз. Запитала, чи є «перо» для проколу пальця. Дружина хворого пішла до чергової аптеки.

На ранок хворому краще не стало. Лікарі натомість твердили, що все буде гаразд. Дружина прийняла рішення перевезти чоловіка до Військово-медичного центру ВПС. Лікар не заперечував, але попросив зачекати, поки опише історію хвороби. За словами дружини, робив він це півтори години(!).

З історії хвороби, що знаходиться в міськлікарні №1: «... гострий перитоніт після пункції печінки з попаданням жовчі у черевну порожнину. Після уявного благополуччя почала наростати клініка перитоніту. На вимогу хворого його перевели до Військово-медичного центру для хірургічного лікування. Стан здоров'я під час перевезення бригадою «швидкої допомоги» —середньої тяжкості».

Операція

Головний хірург медичної служби ВПС, кандидат медичних наук, полковник Микола ДРАЧЕВСЬКИЙ:

— Хворий поступив до нас з надзвичайно блідим обличчям, у нього був твердий живіт. Не припинявся біль. Після обстеження підтвердився діагноз жовчного перитоніту. Операція, вона віднесена до вищої категорії складності, тривала більше чотирьох годин. За цей час ми видалили 700 мілілітрів жовчі. Під час очищення черевної порожнини застосували метод «дренування». Пошкоджений жовчний міхур довелося видалити.

Довідка. Якщо до лікування перитоніту не приступають протягом доби, за законами хірургії, це вважається запущеним випадком (пацієнт, про якого розповідь, провів у лікарні 22 години). Після зазначеного часу врятувати хворого значно важче. Обійтися без хірургічного втручання у таких випадках не можна.

Припущення військових лікарів. У хворого відмічено аномальний розвиток правої долі печінки. Йдеться про її зміщення щодо топографії. Саме цей факт міг стати на заваді під час проведення біопсії «всліпу».

Начальник медслужби ВПС України генерал-майор Петро МЕЛЬНИК:

— Після перенесеної складної операції, а також проходження реабілітаційного періоду нашим пацієнтом військово-лікарська комісія прийняла рішення про переведення його до групи обмежено придатних до військової служби. Заодно уточню: на лікування затрачено значні кошти.

Аргументи відповідача

Олександр ТУРСЬКИЙ, головлікар Вінницької міськлікарні №1:

— Ми вважаємо розгляд справи необ'єктивним. Насамперед тому, що суд не взяв до уваги показань усіх свідків, зокрема, науковців Вінницького національного медуніверситету, бо вважає їх зацікавленою стороною.

Валентин ФІЩУК, начальник управління охорони здоров'я міськвиконкому:

— Не заперечуватиму: суд має право на таке рішення, але у даному разі не доведено, чи пов'язано погіршення стану здоров'я позивача саме із проведенням біопсії. Тобто, чи насправді допустив лікар порушення під час виконання пункції? На мою думку, саме цей момент судом не досліджено.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

P. S. Коли матеріал було підготовлено до друку, стало відомо, що суд тимчасово призупинив виконання рішення: відповідач вимагає проведення ще однієї незалежної експертизи.

Лікар тричі (!) штрикав голкою у живіт. Уже після першого разу пацієнт відчув гострий біль

«Зоря» — початок нового дня

РЯДКИ ПРО КОЛЕГ

Марія Скляренко і пам'ятає, і ні свого брата Павла. Їй було вісім років, коли восени 1943-го він пішов на фронт. Зберігся від нього лише один-єдиний лист.

«Здрастуйте, рідні мої, дорогі мамо і Марусенько, — знову і знову перечитує пожовклого аркуша Марія. — На світанку буде бій. Визволяємо від фашистської нечисті криворізьку землю. Отже, скоро побачимось і я обійму вас, рідненькі мої...»

З осені минулого року Дніпропетровщина почала відзначати визволення своїх міст і сіл у другій світовій війні. Відзначала і в лютому 60-ту річницю визволення криворізької землі. Чи пам'ятаємо ми тих, хто захистив колись Вітчизну від коричневої чуми?

«Зоря» — найстаріша в регіоні газета, котра у повному обсязі і послідовно відтворює для нащадків події минулої війни. Її передплатники щотижня отримують ще одну «додаткову» газету — «Ветеран Придніпров'я», випуски якої помітили навіть у Києві. Торік у жовтні на одній із своїх нарад Рада ветеранів Вітчизняної війни України «єдиний за форматом, кольором, якістю оформлення і різноманітністю актуальної тематики» зорянський «Ветеран» назвала найкращим в Україні. Саме на його сторінках під рубрикою «Листи з війни» і було опубліковано фронтову вісточку від полеглого Павла Скляренка...

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА.

Головний редактор Вадим Климентьєв вручає кубок «Зорі» переможцям — гравцям нікопольського «Колосу».

«Зоря» виходить у світ з 1917 року, пережила всю складну і драматичну історію попереднього сторіччя.

За багато років склалося так, що головний передплатник цієї газети — селянський люд, якому сьогодні й дісталося чи не найбільше. І «Зоря» не розгубила своїх прихильників, не втратила довіри серед селян у тяжкі й переломні роки земельно-власницьких перетворень, вона зуміла залишитися з тими, хто тепер живе на селі.

«Зоря» однозначно на боці головної ідеї аграрної реформи: передусім селянин має стати господарем і власної землі, і власної долі. Ось від цього газета і не відступає. А віднедавна її читачі раз на тиждень одержують ще й газету-вкладку — «Господар».

Гарно і влучно написав головний редактор «Зорі» Вадим Климентьєв, що «господар» — це «Господа дар». Не знаємо, чи комусь було досі відоме таке тлумачення одвічного українського слова, та своїм «Господарем» «Зоря» допомагає самотужки давати собі раду.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Московські заробітчани

НАШІ ЗА КОРДОНОМ

Відступили морози, весна дихнула першим теплом, і знову вервечки заробітчан потягнулися на вокзали. Особливо багато виїжджають з маленьких містечок і сіл. Переважно до Москви. У північній столиці можна влаштуватися працювати «по-чорному». Якщо нікуди, крім роботи, носа не показувати, то ніхто не видасть. Це не в законослухняній Європі. Так розповідали земляки-поденщики, котрі зустрілися біля сувенірних яток Старого Арбату, на АЗС, у ... вбиральнях торгового центру.

«Миємо машини, буває, й сльозами»

Тетяна і Люда, двоюрідні сестри, приїхали на заробітки з Дніпропетровщини, з райцентру. Одній 43 роки, другій — 38. Тетяна вдома працювала інженером-технологом на невеликому заводі металовиробів, а Люда — бібліотекарем. Після банкрутства свого підприємства Тетяна стала на облік у центрі зайнятості. Проте підходящої роботи не було. Тому влітку колишній інженер полола буряки у фермера, а взимку торгувала пиріжками на залізничному полустанку. Коли й Тетяниного чоловіка, Миколу, скоротили у пожежній частині, сім'я залишилася без засобів до існування. Постала дилема: або старший син, Саша, кидає навчання у столичному університеті, або хтось із батьків їде на заробітки. Вибрали друге. Тим більше, що далека родичка, котра мешкала у Москві, пообіцяла влаштувати на роботу до знайомого бізнесмена. І не одну Тетяну, а й Люду, котра не жила, а злидарювала разом із сином-підлітком на бюджетну зарплату.

— Цієї весни минає третій рік як ми на заробітках у Москві, — розповіла Тетяна. — Працюємо на АЗС з комплексом різних автопослуг: дрібний ремонт, миття, пилоприбирання машин. Потік клієнтів безперервний і до кінця дня ледве стоїмо на ногах. Платили спочатку 300 доларів на місяць, тепер, коли ми взялися прибирати ще й територію АЗС, — 400. Разом з Людою наймаємо за 200 «зелених» кімнату. Ще по сто тратимо на харчування. Двісті надсилаємо рідним.

Жінки поділилися, що дуже хотіли б повернутися додому. «Бо інколи поговориш з дітьми та чоловіком по телефону, то миєш машину не тільки водою, а й сльозами», — зізналася старша сестра. Однак про рідну домівку вони можуть поки що лише мріяти. У Тетяни син-студент одружився, а школяр цього року випускник. До того ж лежить з інсультом її батько, а чоловікова мати скалічіла — поламала ногу. І Микола мотається між двома селами. Везе то паливо, то газові балони, то ліки, продукти. А ще ж треба і на своїй садибі вправлятися, город обробляти...

— Ось підуть незабаром син і невістка на свій хліб, — завершила оповідь Тетяна, — і я візьму квиток на Дніпропетровськ. Не у відпустку поїду. Назавжди.

— Аби ж то так, — сумно зітхнула Люда.

«Удостовєрєніє хахла»

На Старому Арбаті плавом пливе люд. Це й не дивно. Стародавня пішохідна вулиця — одне з найулюбленіших місць москвичів та гостей столиці. Тому й торгових точок тут — на кожному кроці. Найбільше — ресторанчиків. А ще — крамничок та яток з продажу сувенірів. Різноманітністю товар не вирізняється. Переважно це витвори невідомих народних умільців сумнівної якості. Однак люд знічев'я перебирає розціцьковані матрьошки, ложки, скриньки. Приміряє обручки, намисто, сережки. Роздивляється листівки, календарики, буклети... Окремо перед яткою на спеціальному стенді виблискує фарбами ще один поліграфічний «шедевр». Це «дотепні», на думку їх авторів, «шуточніє документи». Приміром, «удостовєрєнія» «кума», «тьощі», «агента КГБ», «полового гіганта», «секс-бомби». Можна було б і не зупинятися біля того вульгарно-примітивного непотребу, якби не одна деталь. Вона зачепила за живе. Ще більше — обурила: неподалік Культурного центру України у Росії, на розкладці, продавали «удостовєрєніє хахла». Чорнява, кароока молодиця, хазяйка ятки, миттю вловила зацікавлений погляд і запропонувала: «Бєріть, коштує недорого!» Й почала вмовляти купити бодай якийсь «московський сувенір». З її акценту неважко було здогадатися, що вона українка...

Катерина, так назвалася нова знайома, охоче розповіла про себе. Вона колишня медсестра. Родом з Житомирщини. Була заміжня. Чоловік покинув, коли тяжко захворіла. Залишилася з матір'ю-пенсіонеркою. Перебивалися картоплею, хлібом та чаєм. На операцію пішли всі скромні заощадження. Довелося продати двокімнатну квартиру і перейти у кімнату в комуналці. Однак і це не допомогло. Катерині потрібно було постійно купувати дорогі ліки. І тоді вона поїхала у білокам'яну. Спочатку жила у сім'ях, доглядала за дітьми, старими людьми. Останні чотири роки наймає кімнату у самотньої жінки і працює ось тут, на Арбаті. На харчування і ліки їй вистачає. Регулярно надсилає й мамі гроші. Старенька навіть змогла за них купити однокімнатну квартиру. Повертатися в Україну не збирається. «Там я зі своїми болячками не виживу», — пояснює. Щодо специфічності свого товару, зокрема горезвісного «удостовєрєнія хахла», махнула рукою: «З нас тут усі сміються. Бо ми бідні, а не вони...».

«Нехай дочка хоч поживе...»

Ще з однією землячкою довелося зустрітися у торговому центрі на Тверській. Щоправда, 46-річна миловидна жінка стояла не за прилавком, а в грубому комбінезоні, кросівках і гумових рукавицях мила підлогу у вбиральні. Вона почула українську мову, і ми познайомилися.

Галина не приховувала своєї радості — через місяць вона повертається до рідного Запоріжжя. Лише рік довелося їй «махати шваброю» і по вихідних наймитувати на дачі у «нових» росіян. Тепер заробленних грошей вистачає, щоб купити у посередників... шенгенську візу та місце роботи для дочки.

— Світланка закінчила університет, — розповідала Галина. — Володіє кількома іноземними мовами, добре знає комп'ютер, водить машину. В школу на жебрацьку зарплату йти не хоче. Тому ми разом вирішили, щоб їхала вона за кордон. Нехай дочка хоч поживе у цивілізованій країні, якщо нам не судилося... — сказала на прощання колишня вчителька історії.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси—Москва—Черкаси.

АКТУАЛЬНО

Про що шумлять Дунайські плавні?

8 травня об 11.15 на телеканалі УТ-1 творча група студії «НТА-дизайн» представить фільм «Доля Дунайської дельти». У ньому розповідається про те, що справді загрожує природі Дунайського біосферного заповідника (ДБЗ). Документальні кадри дають змогу кожному зробити власний висновок про стан заповідної природи, як з нею обходяться ті, кого не лише моральні міркування, а і посада зобов'язують захищати найцінніші водно-болотні угіддя.

Фільм пронизаний гострою тривогою — заповідні плавні знеоднено, їх викошують комбайни і ними їздять трактори, а стовпи диму від пожеж уже стали невід'ємною частиною пейзажу Дунайського біосферного заповідника. Це відбувається в період, коли тварини і птахи виводять потомство. Їх позбавили місць укриття тоді, коли вони найбільш беззахисні і потребують охорони. Чому ж адміністрація ДБЗ не діє і чи можна назвати заповідником територію, охоплену вогнем?

Фільм дає відповідь на це запитання: унікальний край піддався «очеретяній лихоманці», місцева влада стурбована тим, що приватні інтереси витісняють на другий план екологію. Для порятунку Жебриянських плавнів створено комісію — проблема набула загрозливого характеру. Глядачі побачать задимлене місто Вилкове, почують думки місцевих жителів і головного «стража» Дунайського біосферного заповідника — його директора Олександра Волошкевича. Дивує те, що, не помічаючи наближення екологічної катастрофи, він усю увагу приділив критиці будівництва судного ходу «Дунай—Чорне море» гирлом Бистрим — найбільш екологічно безпечним варіантом. У своєму інтерв'ю 1998 року О. Волошкевич висловлював протилежну думку: «На наш погляд, і з точки зору суто природоохоронної, і з точки зору судноплавства, принаймні, за даними тих експертів, з якими ми працювали, це був би оптимальний варіант каналу. ВІН ПРОХОДИТЬ НАЙМЕНШ ЦІННОЮ ТЕРИТОРІЄЮ ЗАПОВІДНИКА». Журналістів зацікавило, чому директор кардинально змінив своє ставлення до цього важливого для України проекту. Можливо, тому що заповідник одержав грант міжнародного банку і гранти інших закордонних організацій?

Сьогодні замість екстрених заходів з порятунку Стенцівсько-Жебриянських плавнів адміністрація ДБЗ підтримує будівництво каналу «Дунай—Чорне море» Жебриянською приморською грядою. Водночас до уваги не беруть ту обставину, що пропонований варіант каналу проріже материкову частину найціннішого з видової розмаїтості природного комплексу Північного Причорномор'я, роблячи блюзнірською думку про появу на цій території бульдозера. Для фахівців очевидно, що руйнування Жебриянської приморської гряди може призвести до необоротних наслідків для всієї заповідної природи Дунайської дельти. На думку вчених, тільки з врахуванням однієї екологічної складової цей варіант неприпустимий. Автори фільму «Доля Дунайської дельти» сподіваються, що їхня робота приверне увагу до реальних проблем Дунайського біосферного заповідника і сприятиме збереженню цього унікального природного комплексу.

Віталій СМИРНОВ.

ФОТОФАКТ

У Миколаївській області ожило «заморожене» більш як десять років тому будівництво Ташлицької ГАЕС. Уведення в експлуатацію першої черги планово на 2005 рік.

На знімку: бригада плиточників, яку очолює Людмила Кобза **(в центрі)**, працює на облаштуванні блокового щита керування.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

«Отслужу, как надо...»

Ось уже майже місяць як військомати працюють у посиленому режимі: з 1 квітня почався весняний призов. Щороку Донецький обласний збірний пункт відправляє до Збройних сил країни близько п'яти тисяч призовників.

Сказати правду, автор цих рядків (як і багато хто) був упевнений, що нині військові відчувають хронічну нестачу придатних до служби молодих людей. Начальник 2-го відділу призову Донецького облкомісаріату Віктор Безуглий з ходу спростував існуюче в народі судження.

— Ми не тільки сповна виконуємо рознарядку, а й маємо можливість тримати чималий резерв призовників — майже тисячу, — розповів Віктор Миколайович. — Навіть за умови, коли у військо йдуть п'ять тисяч, — майже стільки само від служби ухиляються...

За словами полковника, сьогодні є можливість відбирати найкращих. До того ж беремо до уваги не тільки фізичні параметри і стан здоров'я, а й морально-ділові якості майбутнього воїна.

А ті, що ухиляються, створюють проблеми тільки самим собі. Наприклад, під час працевлаштування, зміни місця проживання, виїзду за кордон... Але ж якщо втікачі знаходять у собі сміливість з'явитися до військкоматів, то з'ясовується, що багато хлопців мають право на цілком законну відстрочку з різних причин.

Так, в армію не беруть хлопців з різними хронічними захворюваннями, тих, хто має негативну характеристику, приводи в міліцію або судимість, недоучок, які не мають базової середньої освіти, молодь, яка навчається (за винятком заочників), тощо. А якщо юнак усе-таки тікав від міліції і воєнкома, то питання постають із приводу його морально-ділових якостей.

І, як пояснив начальник відділу, ймовірність того, що цей кандидат піде служити, — невелика. Загалом, захисники Батьківщини з примусу нині не потрібні, рішення має бути усвідомленим.

Призовники 22-літній Денис Мокренко (**на знімку** — під час медогляду) і 19-річний Володимир Литвиненко родом із Єнакієвого. Перший уже встиг закінчити вуз, став юристом, другий здобував вищу освіту заочно, але до армії взяв академвідпустку. Обоє вбачають своє майбутнє у правоохоронних органах, а тому служити йдуть охоче, пояснюючи, що цей крок позитивно позначиться на майбутній кар'єрі.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.
Фото автора.

Бабуся, онук і квадратні метри житла

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

Так уже склалося, що Сашко змалку мусив мешкати разом з дідусем та бабусею, оскільки батько-військовослужбовець і мати «кочували» різними гарнізонами країни, часто навіть не маючи власного житла. А тут, в Одесі, Сашко був, нерідко тішилися батьки, мов у Бога за пазухою.

Й справді: дідусь працював директором фабрики, отож, для милого онука мав змогу створити щонайліпші умови. І житлові також: незадовго до того, як Сашкові мало виповнитися п'ять років, дідусеві вдалося отримати нову трикімнатну квартиру по вулиці Перекопської дивізії, до ордера на яку було вписано, як повноправного члена сім'ї, і онука. Тобто відповідні квадратні метри житла отримали тоді й на нього, Сашка. Був він, природно, і прописаний спочатку в старій квартирі по вулиці Терешкової, а потім — у новій, по вулиці Перекопської дивізії (пізніше перейменовано на Фонтанську дорогу).

Під час приватизації трикімнатної квартири в грудні 1993 року до кола осіб, що мали на те право, знову-таки було занесено й неповнолітнього (йому тоді минуло дев'ять років) Сашка, який, отже, відтоді мав на цілком законних правах свою окрему кімнату. Його мати, Тетяна, яка народила ще одного сина, раділа: хоч у старшого є власний дах над головою. Що з того, що на той час її шлюб з Ігорем, батьком Олександра і сином отих дідуся й бабусі, з якими постійно мешкав Сашко, вже розпався, і колишній чоловік завів нову сім'ю? Адже йому придбали в Одесі окрему квартиру, мала нормальне житло й донька вчорашніх Тетяниних свекора й свекрухи. А вона, Тетяна, разом з меншим сином знайшла притулок у тісній оселі своєї рідної матері, де для Сашка, який дедалі дорослішав, місця ну ніяк вже не викроїти. Та й потреби такої, думалося, не буде, — не зобидять же дідусь з бабусею свого онука, якого змалку ростять, виховують, на якого, врешті-решт, отримали відповідні квадратні метри житлової площі...

Мабуть, і справді так було б, якби не помер дідусь. А бабусю відтоді мов підмінили: ще недавно така турботлива й ласкава, вона раптом почала... витурювати Сашка з квартири. Хто зна, чому так

Прізвищ у цій публікації ми не називаємо, бо винесення їх на широкий загал може, не дай Боже, призвести до нової хвилі недоброзичливості, образ і претензій. А так, думається, кожна з діючих сторін сама себе впізнає ■

змінилася: чи власну недоброзичливість до онука досі вміло приховувала, дивлячись, як любить його глава родини — її чоловік, чи піддала під вплив когось із близьких родичів, що поклали око на оту простору квартиру? Одне слово, бабуся створила такі умови, що Сашко мусив кинути за законом належні йому квадратні метри житла. І перебратися до матері, точніше, до другої бабусі, у якої вона з меншим його братиком мешкала. Для Сашка, який невдовзі став студентом, там мусили пристосувати під спальню... кухню. Ну а матері, Тетяні Федорівні, коли мирні переговори з бабусею по Фонтанській дорозі ніякого результату не дали, нічого іншого не залишалося, як звернутися до суду: захистіть, мовляв, законні права мого сина на житло, в судовому порядку усуньте перешкоди в користуванні квартирою, у якій він стільки років мешкав.

Можна було б багато розповідати про всі оті хитрощі, до яких вдалися бабуся К. та найняті нею адвокати, доводячи непричетність Олександра до квартири по Фонтанській дорозі. Вони, коли говорити коротко, висунули зустрічний позов щодо визнання прописки Олександра у спірній квартирі (так тепер почало називатися житло по Фонтанській дорозі) недійсною, оскільки він, мовляв, там ніколи не мешкав (?), а прописаний без згоди бабусі як співвласник на підставі свідоцтва про приватизацію, що, знову-таки, насправді недійсна, бо проведена з порушеннями... Потім — нова мотивація: Олександр, мовляв, втратив право користування спірною квартирою, оскільки до неї не вселявся...

Хоч як це дивно, та 14 серпня 2003 року місцевий Київський районний суд Одеси «клюнув» на всі оті докази-вигадки і задовольнив позов Олександрової бабусі. А невдовзі, 4 жовтня, виніс у справі додаткове рішення, яким у задоволенні позовних вимог Тетяни Федорівни в інтересах неповнолітнього сина Олександра про вселення до спірної квартири відмовив. Не зважив суд і на думку органу опіки й піклування Київської

■ ■ ■

Важко тепер уявити мешкання в одній квартирі бабусі й онука, між якими пролягли кількарічні чвари. Все чи майже все залежатиме надалі саме від бабусі ■

райадміністрації (увага: не райДЕРЖадміністрації!), який повністю підтримав позов саме на користь Олександра. Ось так! Тетяна Федорівна, певна річ, оскаржила те рішення в Апеляційному суді Одеської області. Згаданий вище орган опіки й піклування приєднався до її апеляційної скарги. Колегія судової палати у цивільних справах цього суду під головуванням судді Л. Мизи, глибоко і всебічно розібравшись у суті справи, передусім вказала на допущені помилки й необґрунтованість висновків суду першої інстанції. (Цікаво, у зв'язку з цим, дізнатися б: чи будуть колись наші судді нести хоча б моральну відповідальність за явний брак у роботі?). Колегія, спираючись на справжні, а не надумані, факти й мотиви, апеляційну скаргу Тетяни Федорівни задовольнила, а згадуване рішення місцевого Київського районного суду скасувала, прийнявши нове рішення. Згідно з ним Олександр має бути вселений до квартири на Фонтанській дорозі, а бабуся К. не повинна чинити перешкод у користуванні ним тамтешньою житловою площею.

Ось так — справедливо — закінчилася ця прикра історія. Втім, чи закінчилася? Важко тепер уявити мешкання в одній квартирі бабусі й онука, між якими пролягли кількарічні чвари. Правда, сам Олександр, будучи по вінця завантажений студентськими справами, участі в отих чварах, вважай, майже не брав. Все чи майже все залежатиме надалі саме від бабусі. Не захоче щодня бачитися з онуком, може скористатися іншим варіантом — розміняти квартиру, продати її, придбавши дві окремі. Тетяна Федорівна і Олександр сподіваються, що здоровий глузд візьме гору, і рішення суду буде виконано без зайвих зволікань та нових конфліктів. Адже йдеться про стосунки не між чужими людьми, а між своїми, рідними — бабусею та онуком... Тому й прізвищ у цій публікації ми не називаємо, бо винесення їх на широкий загал може, не дай Боже, призвести до нової хвилі недоброзичливості, образ і претензій. А так, думається, кожна з діючих сторін сама себе впізнає. Й сторонні читачі свій висновок зроблять: неправедна стежка надто невдячна — не довела б до ганьби.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Чим багаті, тим і раді?

Крим славиться тим, що тут усього багато: етносів, культур, історико-культурних пам'яток. Чим багаті, тим і раді? Але так чомусь виходить, що саме оце багатство і створює багато клопоту...

Зберегти неоціненне

Асоціація заповідників і музеїв Криму активізувала зусилля, спрямовані на збереження унікального музейного комплексу півострова. Взято під контроль понад 40 тисяч заповідників, краєзнавчих, літературно-меморіальних, художніх музеїв і картинних галерей. Гасло цієї діяльності — «Музеї Криму повинні отримати статус об`єктів пріоритетного розвитку». Адже курортно-туристичні перспективи півострова прямо пов`язані з розвитком музейної справи.

Отож асоціація змушує місцеву владу допомагати музеям оформити права на приміщення, юридично закріпити за музеями землю. Завдяки підтримці Верховної Ради і уряду автономії виправлено ситуацію в Алупкинському палацово-парковому заповіднику, де місцева влада почала приватизацію кількох «службових» об`єктів, бо вони, мовляв, комунальна власність!.. Багато робиться для надання музейного статусу палацовим комплексам. Передусім, унікальному палацові еміра бухарського (нині палац на території санаторію російського ЧФ, хоч раніше тут був Східний музей).

Взялися зробити відкритим для відвідування уславлений Юсуповський палац в Кореїзі. Поки що Юсуповський музейний комплекс — в руках приватних господарів, які майже не влаштовують екскурсій. Та й ціни за вхід недоступні для більшості туристів.

Доводиться протистояти зазіханням і на найбільший заказник —Кримський природний заповідник. Його площа — близько 44 тис. гектарів, тут понад 1,1 тис. видів рослин, зокрема понад двісті дерев-гігантів. Водиться форель, кримський підвид благородного оленя, що зберігся відтоді, як ця казкова територія призначалась для царських і «генсеківських» полювань.

— Не можна обмежувати доступ у музеї, використовувати їх тільки для офіційних зустрічей! — доводять активісти асоціації і згуртована ними громадськість. Спільними зусиллями вдалося відстояти відкритий статус найпопулярніших у туристів музейних палаців-заповідників Лівадії, Масандри й Алупки, на перепрофілюванні яких наполягала адміністрація Президента України. Через своє держуправління справами АП прагнула знову надати їм «царського» статусу. Сам Л. Кучма дав доручення тодішнім прем`єр-міністрам України й Криму: «Вивчити питання приналежності (форми власності) Лівадійського палацу-музею і Алупкинського державного палацо-паркового музею-заповідника і <...> провести заходи для їх передачі в управління Державному управлінню справами». Відстояти палаци вдалося завдяки масовому громадському рухові під гаслом «Палаци — міжнародна гордість Криму».

Доводиться відбиватися і від Управління справами російського президента. Там дуже хотіли «совместно использовать или передать российской стороне 19 санаториев, которые ранее принадлежали ЦК КПСС и Совмину СССР». Здається, поки що відстояли, хоча тодішній російський генконсул Свиридов зверхньо заявляв: щодо всіх цих оздоровниць вже є домовленість з адміністрацією Президента України.

Тим часом приватна любов наших і сусідніх зверхників до пам'яток культури росте! Таке враження, що є таємний план захоплення найкращих і найцінніших споруд та заповідних місць Криму. Апетити сановників з Києва співмірні лише з апетитами їхніх московських колег. Кримські депутати вже внесли до порядку денного чергової сесії намір передати у вічну власність Москви відразу чотири престижні ялтинські та євпаторійські оздоровниці. Вже й звернення ВР Криму до українського парламенту і прем`єр-міністра В. Януковича підготовлено «о признании прав собственности Российской Федерации на санатории, подчиненные мэрии Москвы и расположенные на территории АРК»!

Але ж за законами нашої держави все, що є на її території, належить народові України. Є й протокол між Росією та Україною, де сказано: вся власність на території України є українською. Росія ж може претендувати на спірну власність, якщо доведе своє право на неї. От для полегшення цієї справи і множаться російсько-українські товариства з цілими полками спеціально підібраних юристів, для яких передача власності з держави в державу не така й складна річ. Адже ще 11 років тому між Україною і Росією підписано спеціальну угоду, за якою кожна сторона може підтвердити право своєї власності на якийсь з об`єктів на території іншої сторони. Варто лиш підготувати документи, що якось доводять це право.

Тож без створення при кримському і українському урядах та громадських організаціях експертних рад фахівців, зокрема й музейної справи, не обійтися. Лише вони зможуть розглянути весь грандіозний перелік пам`яток і палацових комплексів і визначити нарешті їх статус. А поряд із шедеврами вітчизняної та світової культури в Криму є ще близько 300 народних музеїв. Вони теж у біді, бо стали нічиїми — у зв`язку з реорганізацією господарств, у віданні яких колись перебували. Занепадають, розграбовуються — і потребують негайної допомоги. Зволікати не можна.

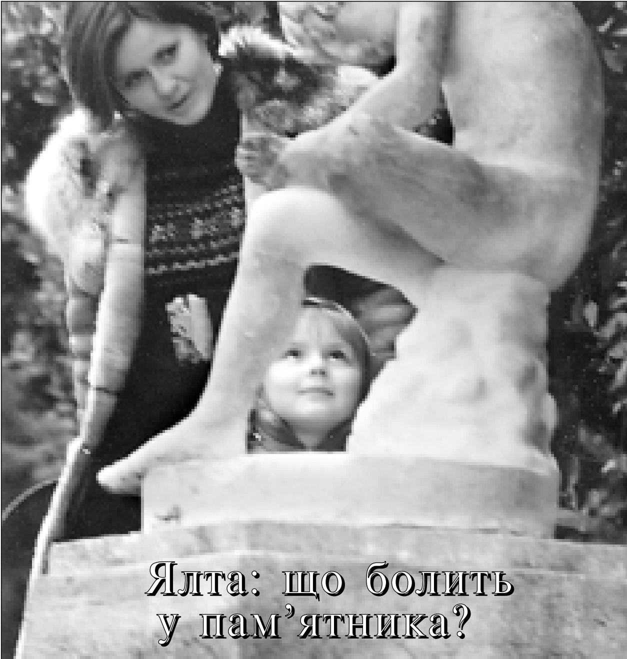

Ялта: що болить у пам'ятника?

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Свій Чехов

Нині, за рішенням ЮНЕСКО, рік Чехова. Традиційні Чеховські читання (вже 50-ті) пройшли в Будинку-музеї Чехова. Як завжди, будуть конференції науковців з усього світу, театральний фестиваль «Чеховські сезони в Ялті».

Тут Чехов прожив з 1899 по 1904 рік. На Білій дачі — все справжнє, як було за життя класика.

Утім, гості з острахом переступають поріг Білої дачі: Чехов спорудив її на зсувній ділянці. Тому дім поволі сповзає вниз разом зі схилом, тріщить по всіх швах, штукатурка часом падає прямо на голови відвідувачів. Інтенсивнішим зсування стало після того, як вище музею збудували мікрорайон дев'ятиповерхівок.

Капремонту музей не знав давно. Вже двадцять літ є проект (на 1,5 мільйона доларів) стабілізації чеховського дому, та коштів нема.

Торік Білу дачу відвідали Леонід Кучма і Володимир Путін. Було зроблено все, щоб на них не падала штукатурка. Кажуть, обом президентам тут сподобалося. Може, хоч вони допоможуть відремонтувати дім-музей. Адже Путін мусить шанувати Чехова як «свого» письменника, а Кучма — як «свого» (українкою була бабуся Антона Павловича, Фросина Омелянівна Шимко).

...Нині у Чехова багато гостей. Щороку кілька десятків тисяч їх приїздить вклонитися Чехову з усього світу. Здивовані гості бачать на порозі дому скляний ящик з написом «Допомога Будинку-музею Чехова». Обтрушуються від пилу штукатурки і кидають гроші. Ніяковість зникає з облич іноземців аж у саду, який Антон Павлович сам заклав. Тут нині буяння квітів — як було при ньому.

У «Світлиці» знов сутінки

Україномовні ЗМІ в Криму — знову в тяжкому фінансовому становищі. Про це йшлося на «круглому столі» в Республіканському інформаційному прес-центрі в Сімферополі.

Власне, йдеться про біди однієї україномовної громадсько-політичної і культурологічної газети — «Кримської світлиці», однієї дитячої — «Джерельце» та української редакції ДТРК «Крим». Нещодавно Верховна Рада автономії вирішила випускати україномовний додаток до своєї газети «Крымские известия» — «Кримський діалог»: за три місяці вийшов лиш один номер газети, що далі — невідомо. За останнім переписом, у Криму мешкає 500 тисяч українців (насправді — більше). Виходить, один примірник україномовної газети припадає заледве на 150 осіб, які вважають себе етнічними українцями.

Як зазначали учасники «круглого столу» і члени комітету з моніторингу свободи преси, «Кримська світлиця» вкотре опинилася на грані закриття, бо з початку року перестала отримувати будь-яку фінансову підтримку з держбюджету України, не включено її і до переліку видань, що мають підтримку із кримського бюджету. За два роки Кабмін України й уряд автономії не виконали жодного пункту доручення Президента України «Про створення належних умов діяльності газети «Кримська світлиця». Не виконане і доручення голови ВР автономії Бориса Дейча про включення єдиної в Криму україномовної дитячої газети «Джерельце» у перелік видань, яким надається допомога із кримського бюджету, хоч ним фінансуються три російськомовні дитячо-юнацькі видання. А от по лінії Республіканського комітету з інформації жодне україномовне видання не фігурує у списку на виділення коштів. При цьому близько 3 млн. грн. буде виділено на фінансування російськомовних і близько 100 тисяч — видань кримськотатарською мовою.

Учасники «круглого столу» звернулися до влади з проханням збільшити мізерний обсяг ефірного мовлення, покращити матеріальне забезпечення та технічне оснащення української редакції ДТРК «Крим». Уряд і Верховну Раду автономії ще раз попросили профінансувати дитячу газету «Джерельце». В резолюції «круглого столу» — прохання до Президента, Кабміну, Верховної Ради України відновити державну фінансову підтримку газети «Кримська світлиця».

Матеріали підготував наш власний кореспондент в АР Крим Віктор ХОМЕНКО. Тел. 8 (0652) 22-33-23.

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Три види агресії

У Києві проведено круглий стіл «Агресивність на телеекрані: оцінка фахівців».

Український центр політичного менеджменту запросив до цього столу філософів, соціологів, політологів, психоаналітиків, педагогів, телевізійників, урядовців.

Дискусія була такою зацікавленою, що її навіть не встигли завершити до підсумкової прес-конференції. На прес-конференції президент Центру політменеджменту Юрій Шайгородський сказав: основною темою круглого столу був уплив ТБ на розвиток агресивності молоді. Страшна очевидність: ми — в наркозалежності від ТБ, а ТБ навчає технології злочину! Скажімо, телешоу «Последний герой», «Слабое звено», «Русская рулетка» пропагують біологічну ідею «перемагає сильніший». Юну свідомість привчають брати гору за будь-яку ціну: ти мусиш перемогти кращого й розумнішого! Це покоління через 10 літ виросте. Це бомба сповільненої дії.

Як з цим боротися? ТБ мусить формувати позитивні ідеали. Але ТБ — це бізнес, а гроші не пахнуть! Чи не тому представники телеканалів, що надто люблять сцени агресії й насильства (ICTV, СТБ, Новий), на круглий стіл не прийшли? І бесіда обмежилася теорією.

Втім, теоретичні висновки були слушні. Зокрема: стратегія нашого ТБ є проблемою національної безпеки. Бо йдеться про психічне здоров'я нації. Потрібна стратегічна програма етносоціальної єдності та ідентичності: хто ми, чого хочемо? Ми звикли кивати на тоталітарне минуле. А чим краще минуле у німців? Але вони сформулювали оту стратегічну програму й стали успішною нацією. Це забрало 10-12 років. І нам така програма потрібна, потрібна не до 31 жовтня, а надовго, за неї вже сьогодні треба братися науковцям, законодавцям, політикам і телевізійникам.

...Вчені розрізняють на телебаченні три види агресивних дій: фізична агресія, непряма агресія (компромат, плітки та злісні жарти) і вербальна (словесна) агресія. А ось цікава статистика: на цнотливому УТ-1 фізичної агресії показують лише 16,4 відсотка (удвічі менше, ніж на СТБ). Але непрямої агресії на УТ-1 — 38,8, а вербальної 44,8, і тут державний канал часом перевищує всі недержавні!

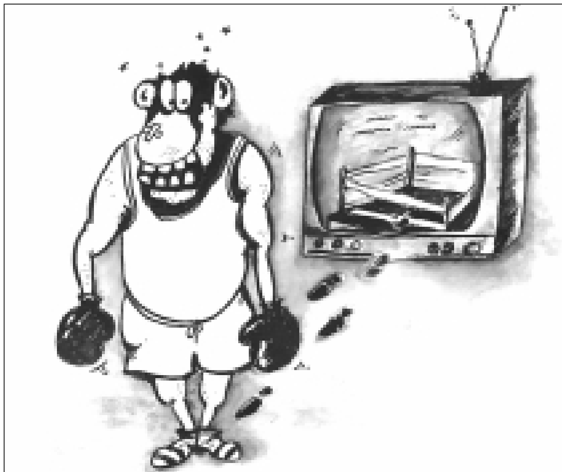
Що б воно значило? І чи входять до цієї статистики, скажімо, непряма та вербальна агресія наших нібито «публіцистично-інформаційних» телепрограм? Це важливо знати, бо вчені кажуть: діти не роблять різниці між телеагресією «художньою» і «документальною». Це небезпечно! Може, небезпечніше, ніж порнографія. Цікаво, що в Законі про захист суспільної моралі багато сказано про порнографію. Але не сказано, що для нашого психічного здоров'я гірше: показ на екрані голої задниці чи — облич деяких телекоментаторів, які щовечора вдаються до непрямої словесної агресії?

Ось думають: давати ліцензії лише україномовному ТБ чи й російськомовному теж? В нашій ситуації, либонь, краще б їм говорити покитайськи, буде менше шкоди!

У нас заложники телевізійної агресії не лише діти. Легше заборонити дітям дивитися ТБ-страшилки, аніж відмовити дорослим у задоволенні втішатися тим ТБ, яке в нас є. А воно колоніальне: 80 відсотків — чужий телепродукт, і майже всі 20 відсотків — непряма агресія проти власної гідності. Справді, ТБ — могутня річ, воно здатне зліпити людину і навіть зліпити націю. Але наше ТБ явно ліпить націю, яка себе зневажає. І в жодному законі не сказано, що це заборонено.

...Ю. Шайгородський зауважив: круглий стіл був корисним, і якщо ідеї «теоретиків» дійдуть до «практиків» (яких на круглому столі, нагадаємо, не помічено), це буде крок з глухого кута. Ще не пізно: зміна поколінь забирає десь двадцять п'ять літ, ми прожили без національної (в тім числі телевізійної) стратегії тринадцять, тож у запасі ще років десять.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Мал. Михайла САЧКА.

ОСВІТА:

БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Випробування гуртожитком

Якось потрапивши у гуртожиток одного з вузів Києва, я була вражена. Душ один на двадцятьох, шпалери обдерті, дірки в підлозі... Чи всюди так? Я побувала в гуртожитках найвідоміших вузів столиці.

Інститут міжнародних відносин КНУ ім. Т. Шевченка. Гуртожиток коридором сполучений із вузом. На пари студенти можуть прийти і в кімнатних капцях. Ремонт роблять на свій смак самі. Ванна на чотирьох, у кімнаті мешкає двоє.

Інститут журналістики (ІЖ) КНУ ім. Т. Шевченка та Міжрегіональна академія управління персоналом. Обидва вузи зробили євроремонт за власні кошти, телефон і ванна на десятьох. Мінуси МАУПа — висока ціна (200 грн. на місяць, ІЖ — трошки більше платять за рік), існують проблеми із теплопостачанням.

Медичний інститут Української асоціації народної медицини. Номер люкс коштує 540 грн. на місяць. У інших номерах загалом досить комфортно, хоча не завадив би ремонт.

Інститут філології КНУ ім. Т. Шевченка. Живуть майбутні філологи у гуртожитку географів, поки їхній (вже, до речі, не перший рік) на ремонті. Тут чистенько, бо живуть переважно дівчата, але будівля загалом та кожна кімната зокрема «кричать» про ремонт.

Лінгвістичний університет. У кімнатах живуть по троє, паркет місцями піднятий, з дірками, пружини на окремих ліжках прогнуті, душ у підвалі, ремонт — за власним баженням і за власні гроші. Трапляються тут і «домашні тварини» — таргани. Гаряча вода з'явилася цього року.

Екскурсовод Анна БОЙКО.

Київ.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

На знімку: гуртожиток Інституту міжнародних відносин.

МЕДПУНКТ

Пігулки від депутата

Колективом нашої школи ще 2000 року було започатковано програму «Здоров'я». Та, на жаль, зусилля, спрямовані на профілактичну та спортивно-масову роботу, не давали бажаних результатів. У зимовий період чимало дітей хворіли. Доводилося навіть закривати школу на карантин.

Директор Валентина Черкас написала листи до керівників фармацевтичних фірм України з проханням надати благодійну допомогу. Відгукнувся тільки один — генеральний директор концерну «Стирол», депутат ВР України Микола Янковський. В дарунок школа отримала апельсиновий «Вітамін С» та «Парацетамол».

Так розпочалася акція «Я крокую до країни Здоров'я». Медсестра щоденно протягом двох тижнів роздавала всім учням вітаміни **(на знімку)**. Профілактична робота, бесіди про запобігання застуді й пігулки дали результат: кількість хворих дітей значно зменшилась. І цього року вже не було карантину!

Благородний вчинок Миколи Андрійовича надихнув раду учнівського самоврядування оголосити у школі акцію «Твори красу, добро твори...».

Ольга ЛИСЕНКО,
заступник директора Олександрівської ЗОШ.

Мар'їнський район Донецької області.

За гроші всі хороші?

ГОЛОС ДИТИНИ

Я, учень сьомого класу, вважаю, що в нашій країні брутально порушуються права дитини. Втім, проблеми є в кожної країни, і наша держава — не найгірша в світі. Але свободи слова в нас практично немає. Я, наприклад, не можу говорити те, що думаю, навіть на вулиці... В країні безліч «бомжів» та зубожілих людей, серед яких чимало дітей. Отже, повноцінне харчування та дах над головою — також серйозна проблема для багатьох. Заробити якусь копійчину на прожиття важко дорослим, а дітям навіть трішки підробити неможливо. Чи не це штовхає людей на крадіжки, інші злочини?..

В освіті справи не ліпші. Деякі викладачі (напевне, через маленьку заробітну плату) беруть хабарі від учнів. Підтримав матеріально вчителя — і ні про що не турбуйся! «За гроші всі хороші», — кажуть у народі. Мабуть, тому серед бідних учнів стільки розумних і працьовитих, бо на гроші батьків розраховувати не доводиться і кожен бал треба «заробляти» знаннями.

Віктор ЯРОШЕНКО (13 років).

Ємільчине Житомирської області.

КЛАСНІ НОВИНИ

Курс на бізнес

Основи бізнесу і підприємництва викладають сьогодні у 80 школах Луганщини, а з нового навчального року відповідний курс вивчатимуть у всіх 800 школах області. Триває робота над створенням підручника з основ бізнесу. За оцінкою фахівців, новий предмет, що його реалізують у рамках програми Міністерства міжнародного розвитку Великої Британії, викликає у школярів неабиякий інтерес.

ПОРТФЕЛЬ

Підручник про минуле

На здобуття Премії Автономної Республіки Крим висунуто книгу «Древняя история Крыма» професора кафедри історії древнього світу і середніх віків Таврійського національного університету ім. В. Вернадського Ігоря Храпунова. Підручник призначено для викладачів і студентів, учнів шкіл і всіх, хто цікавиться минулим півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Японці знайшли спільність з нами

Кожен здивувався б, якби в нього на порозі раптом з'явився японець і гарною українською відрекомендувався: «Я професор Хоккайдського університету Кімітака Мацузато. Чи не підказали б ви мені, де тут архів? Я досліджую історію Правобережної України XIX — початку XX століття». Професор Кам'янець-Подільського державного університету Лев Баженов, який уже десять років очолює Центр дослідження Поділля і може перелічити десятки імен славістів із Канади, США, Польщі, від подиву довго не міг оговтатися.

Японський учений повідомив, що в його країні в університетах Хоккайдо та Акіти є об'єднання слов'янознавців, а в Хоккайдському — навіть кафедра славістики. Колектив архіву сходився подивитись, як доскіпливо, з раннього ранку допізна вивчає іноземець документи. З ним подружилися, називали ласкаво Кімі.

Це була весна 2000-го. А вже восени 2001-го Кам'янця-Подільського дістався ще й учень Кімі, професор Акітського університету Такесі Мацумура, який теж вирішив черпнути з цієї криниці.

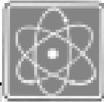
А недавно на історичний факультет, де працює Лев Баженов, пошта принесла товстенький конверт, підписаний напівукраїнською-напівросійською мовою. Це Такесі Мацумура надіслав українському колезі свою працю, яка вже встигла вийти англійською та російською мовами. Лев Баженов просто зачитався дослідженням, написаним без жодних ідеологізмів. І ще, з'ясовується, на Поділлі ніхто не вивчає трансформування села українського Правобережжя в 30-ті роки XIX століття та вплив на нього інвентарних правил. Тож японець буде бажаним гостем на XI Подільській конференції, що відбудеться в жовтні на базі Кам'янець-Подільського університету. Українська мова, яку невпинно штудіює Мацумура, йому стане в пригоді.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

НАУКА

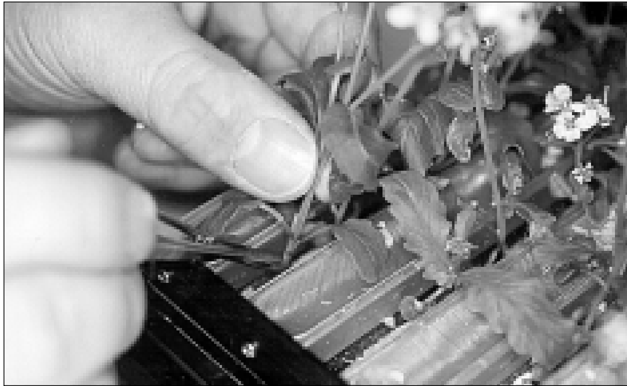
Томас ЕДІСОН: **«Щоб винаходити, потрібна багата уява і купа металобрухту»**

Гібрид зацвів у космосі

ЕКСПЕРИМЕНТ

Луганські школярі і студенти на «Шаттлі» не літали, але до космічних польотів мають найбезпосередніший стосунок

Свій експеримент група луганських школярів і студентів під керівництвом кандидата хіміко-біологічних наук Тетяни Косогової розпочала вісім років тому. 1996 року планувався орбітальний політ космічного корабля «Шаттл». Членом міжнародного екіпажу став і наш український космонавт Леонід Каденюк. Крім інших завдань, Каденюк мав проводити біологічний експеримент, узявши із собою контейнери з паростками міжвидового гібрида Brassica rapa — схрещеного виду капусти і турнепсу. Цю рослину було створено ще тридцять років тому професором Вісконсінського університету Полем Вільямсом. Американському вченому вдалося одержати рослину з прискореним циклом дозрівання: фізіологічно зріле насіння гібрид дає вже через 35 календарних днів. Разом з американськими вченими Мала академія України розробила проект, відповідно до якого насіння цієї астророслини одночасно має бути посаджено в грунт на Землі й у космосі. За процесом її росту встановлювалося спостереження, одне з яких саме і вели луганські школярі.

Своє насіння вони посадили за 14 днів до польоту «Шаттла». У цей самий час помістили в грунт і насіння для космонавта. У день польоту рослина була готова до цвітіння. Оскільки політ Леоніда Каденюка тривав два тижні, часу на біологічний цикл цілком вистачало. Як потім стало відомо, рослини в космосі зацвіли, але суцвіття вийшли набагато менших розмірів. Мабуть, позначилося космічне навантаження. Завдання експерименту полягало в тому, щоб з'ясувати, чи можуть рослини сформувати в космосі фізіологічно зріле насіння.

— Наскільки я знаю, насінини в космосі зав'язалися. Але фізіологічно зрілих одержати не вдалося, — розповідає Тетяна Косогова. — Крім того, частину насіння було висаджено й у космосі, а після повернення на Землю контейнери з рослинами було передано провідним університетам.

Незабаром Мала академія проект закрила, однак у Луганську продовжують займатися ним самостійно. За словами Тетяни Косогової, така робота дає змогу не тільки досліджувати нове, а й залучати до науки найздібніших.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Ноїв ковчег, можливо, занесло на Арарат

Група з десяти американських і турецьких учених має намір цього літа зробити сходження на найвищу вершину Туреччини — гору Арарат, де припинено знаходяться залишки Ноєва ковчега. Мета експедиції — вивчити виявлений на схилі гори древній рукотворний об'єкт завдовжки 150 м, завширшки 25 м і заввишки 15 м.

Учені протягом тривалого часу досліджують Арарат, намагаючись знайти сліди перебування ковчега, закинутого сюди, відповідно до біблійних переказів, у часи Великого Потопу. Ще 1957 року льотчики турецьких ВПС виявили на схилі гори щось, що нагадувало корабель, однак доступ у цей район був незабаром закритий через те, що керівництво Радянського Союзу запідозрило в польотах поблизу свого кордону активізацію американських шпигунів. Заборону було знято тільки в 1982 році, і з цього часу дослідники неодноразово намагалися знайти в цьому районі докази присутності ковчега, але поки що безуспішно.

Керівник проекту Деніел МакГіверн заявив, що цього разу вчені орієнтуватимуться на знімки, зроблені з геодезичного супутника, на яких на схилі Арарату чітко видно нехарактерний для гірських порід об'єкт.

Своє насіння вони посадили за 14 днів до польоту «Шаттла»

Шановний акціонер!
Закрите акціонерне товариство
«Кондитерська фабрика «Харків'янка»

повідомляє Вас, що 19 червня 2004 р. о 10.00 в актовому залі ЗАТ «Кондитерської фабрики «Харків'янка» за адресою: м. Харків, вул. Кацарська, 24/26 відбудуться чергові загальні збори акціонерів.

Реєстрація акціонерів проводиться 19 червня 2004 р. з 8.30 до 9.45 годин за вищевказаною адресою.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 р.
2. Затвердження звіту ревізійної комісії за 2003 р.
3. Звіт Спостережної ради про виконану роботу за 2003 р.
4. Затвердження річних результатів діяльності за 2003 р., розподіл прибутку за підсумками роботи за звітний період, термінів і порядку виплати дивідендів.
5. Вибори Голови і членів Правління в зв'язку з закінченням терміну їх повноважень.
6. Вибори Ревізійної комісії в зв'язку з закінченням терміну їх повноважень.
7. Внесення змін і доповнень до Статуту ЗАТ «Кондитерська фабрика «Харків'янка».

Для участі в Загальних Зборах акціонерів необхідно при собі мати:
— паспорт чи документ, що його замінює, який підтверджує особу акціонера чи його представника;
— Доручення на право участі в Загальних зборах акціонерів, посвідчене в відповідності з діючим законодавством.

Телефон для довідок: 22-61-58, факс: 712-35-42.

Правління ЗАТ «Кондитерська фабрика «Харків'янка»

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 6/49-8/35 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Львівський завод радіоелектричної медичної апаратури», юридична адреса: 79019, м. Львів, вул. Заводська, 31, ЄДРПОУ 14308428, рахунки № 260013197, № 260075782, № 260673197 у Львівській облдирекції АППБ «Аваль», МФО 325570, рахунки № 26009301410535, № 26046308410535 у Філії «Львівське центральне відділення ПІБ», МФО 325633, рахунок № 2600800601633 у ВАТ «Держ. екс. імп. банк України», МФО 325718.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Худоногову Людмилу Юріївну, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АА № 250128 від 29.11.2001 року, м. Львів, вул. Княгині Ольги, 61/45.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Науково-виробниче мале підприємство у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю «Інтелсат»,
зареєстроване 1 березня 1992 року Києво-Святошинською РДА, м. Київ, просп. Повітрофлотський, 72, код ЄДРПОУ 16396000 повідомляє про свою ліквідацію.

Постановою господарського суду м. Києва у справі № 24/706-б від 20.04.2004 р. визнано банкрутом закрите акціонерне товариство «Сталь» (м. Київ, вул. І. Кудрі, 43, р/р 26004338004 в АБ «Аллонж» м. Києва, МФО 321659, код ЄДРПОУ 21508814) та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пархацького Миколу Григоровича (ліцензія серії АА № 250193 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції 03.12.2001 р.). Поштова адреса: 04060, м. Київ, а/с 19.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України вносить наступне уточнення до оголошення про конкурс на заміщення вакантних посад, яке було надруковане в газеті «Голос України» від 16 квітня 2004 року в № 71 (3321):

«Посади начальників державних інспекцій з контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів Державних управлінь екології та природних ресурсів в Донецькій і Чернігівській областях вважати такими, що не оголошуються на конкурс.»

На підставі рішення загальних зборів акціонерів закритого акціонерного товариства «ЕНЕРГОТРАНСІНВЕСТ» (протокол загальних зборів акціонерів від 20.04.2004 р.) закрите акціонерного товариства «ЕНЕРГОТРАНСІНВЕСТ», код 23744045, реорганізується.

Претензії кредиторів приймаються у письмовому вигляді протягом 2-х місяців за адресою: 14005, м. Чернігів, проспект Миру, 53.

ТОВ «СЕЛКОМ. Системи електроживлення»,
ідентифікаційний код 30308528, зареєстрованого Шевченківською РДА м. Києва 02.02.1999 р. за № 10105, сповіщає про припинення юридичної особи шляхом приєднання до ТОВ СПКБ «ПРОЕЛЕКТРО» ідентифікаційний код 23721430. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дати публікації за адресою: 04071, м. Київ, вул. Олегівська, 36.

Господарським судом Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульв. Шевченка, буд. 307) порушено справу № 01/813 про банкрутства Підприємства з іноземною інвестицією у формі Закритого акціонерного товариства «Інтер-Оппа», м. Черкаси, вул. Смілянська, буд. 129, п/р 26006905070460 в ТВБВ 905 ЧОФ АКБ «Урсоцбанк», МФО 354013, код ЄДРПОУ 22790267.

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Кривошея Олега Івановича, ліцензія № 630145 від 21.01.2004 року. 18028, м. Черкаси, вул. Енгельса, буд. 243/1, к. 510., тел. 8(0472)64-84-88.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Проект Європейського Союзу з управління та фінансування у сфері охорони здоров'я в Україні

запрошує менеджерів медичних закладів взяти участь в роботі семінару на тему **«Медичне страхування: досвід Європейського Союзу та країн Східної Європи»**, який проводитиметься з 18 по 20 травня 2004 р. в Києві в Київській медичній академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупіка, за адресою: вул. Дорогожицька, 9.

В ході семінару буде обговорюватись введення обов'язкового медичного страхування в інших країнах, механізми його функціонування, зміни, що принесла з собою нова система.

Особи, зацікавлені взяти участь в роботі семінару, можуть зареєструватись за тел. 265-32-83 до 14 травня 2004 р.

Кількість учасників обмежена.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу 6/30-4/8 від 06.02.2004 р. про банкрутство Дочірнього підприємства «Галкотлосервіс», ЄДРПОУ — 31074879, р/р 260073849 поточний ЛОД АПБ «Аваль». Львівська філія ВАТ Кредит Промбанк. Р/р 26008301066 поточний. Р/р 37120220035982 інший в УДК у Львівській області.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Опришка Олега Зіновійовича, ліцензія: серія АА № 250459, м. Львів, вул. Листопадового Чину, 7, кім. 2/а, тел: 297-84-13.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2) порушив справу про банкрутство № 7/23 від 01.03.04 р. Приватного виробничо-комерційного підприємства «Сумитехснаб», ід. код 32318590, м. Суми, вул. Богуна, 19/7, п/р № 26006000 у Сумській філії АТ «Укрінбанк».

Розпорядником майна призначений Закорко Вадим Вікторович, ліцензія АА № 719836 від 19.02.04 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Дочірнє підприємство «Інфоспорт Аутдор»

код ЄДРПОУ 31029134, зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією міста Києва 04.08.2000 року, номер запису 27106, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації за адресою: 01021, м. Київ, вул. Кловський узвіз, 10.

Господарським судом Полтавської області порушено справу про банкрутство ТОВ «Агрофірма «Мрія», Полтавська область, Гребінківський р-н, с. Сліпорід-Іванівка, код ЄДРПОУ 03771962.

Розпорядником майна призначено Пічугіна Ігоря Вячеславовича (03151, м. Київ, вул. Молодогвардійська, 12, кв. 65, ліцензія Міністерства Економіки та з питань Європейської інтеграції АА № 719872 від 2.03.04 р.).

Заяви кредиторів та бажаючих взяти участь у санації приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, вул. Личаківська, 81, м. Львів) порушено справу № 6/322-4/271 про банкрутство ДП «Буджитлосервіс» (82100, вул. Фабрична, 61/15, м. Дрогобич, Львівська обл., р/р 26006301480306 у Дрогобицькому відділенні Промінвестбанку, МФО 325611, ЄДРПОУ 30084633).

Розпорядником майна ДП «Буджитлосервіс» призначений Собенко Б. Д., який проживає за адресою: вул. Антоновича, 29/12, м. Львів, 79000.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 7.04.2004 р. порушив справу № Б-39/39-04 про банкрутство закритого акціонерного товариства «Харківводбуд» (м. Харків, вул. Космічна, 21, р/р 26003301244 у ХОД АК УСБ м. Харкова, МФО 351016, ЄДРПОУ 01036431).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АА № 210135 від 4.12.01 р., 61045 м. Харків, вул. Шекспіра, 10, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Жовтневе АТП 11466», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ВАТ «Жовтневе АТП 11466», які розташовані за адресою: м. Харцизьк, вул. Франко, 1: 1. Будівля гаражів (незавершене будівництво) та споруди, 1990/95 р., початкова ціна продажу — 34774,03 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 1738,70 грн. 2. Автомобіль ЗИЛ 431410, 1992 р., початкова ціна продажу — 1268,95 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 63,45 грн. 3. Автомобіль ЗИЛ 130, 1992 р., початкова ціна продажу — 2233,35 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 111,67 грн. 4. Автомобіль ГАЗ 52, 1988 р., початкова ціна продажу —1083,75 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 54,19 грн. 5. Автомобіль ГАЗ 52041, 1979 р., початкова ціна продажу — 470,00 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 23,50 грн. 6. Будівля контрольно-пропускного пункту та споруди, які розташовані за адресою: м. Харцизьк, с. Гірне, вул. Восточна, 2а, площа — 15,60 кв. м., початкова ціна продажу — 7259,30 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 362,97 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 31 травня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 07 червня 2004 р., о 10.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті www.bankruptcy.internet.dn.ua.

Оголошення, що було опубліковано в газеті «Голос України» № 77 від 24.04.2004 р. про засідання позачергових загальних зборів по ВАТ «Племінний завод «Закарпатський», яке повинно було відбутися 10 червня 2004 р. на 14.00 год. за адресою м. Ужгород пл. Б. Хмельницького, 2 — зважати недійсним.

ТОВ «Домсталь»,
код ЄДРПОУ 20070592, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за тел. 246-70-02.

Ліквідаційна комісія повідомляє про ліквідацію діяльності Дочірнього підприємства «Біамед» ВАТ «Стиролбіотех» код ЄДРПОУ 13720996. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дати опублікування за адресою: 08702, Київська область, м. Обухів, вул. Київська, 127.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника Державного управління екології та природних ресурсів в Миколаївській області

З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення.

Контактні телефони: 206-31-23, 206-31-16, кім. 519.
Заяви подаються за адресою:
03035, Київ-35, вул. Урицького, 35.

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 02.04.2004 р. по справі № 16/283 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Мрія-Д» (Закарпатська область, м. Свалява, вул. Драчинська, 4, код ЄДРПОУ 22079924, р/р 26001301000149 в Закарпатській філії ВАТ АК «Електрон банк» м. Мукачево, МФО 312185) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Руденко О. В. (м. Ужгород, вул. Дівоча, 45/17, ліцензія АА № 419494 від 10.12.2002 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства у Волинській області проводить аукціон з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Сарненська меблева фабрика», що знаходиться за адресою: м. Сарне, вул. Белгородська, 13.

Лот-1. Будівля сушилки, загальною площею 268,5 кв. м. — початкова ціна 1 6209,60 грн. в т. ч. ПДВ. Гарантійні внески (5% від початкової ціни), реєстраційний збір 17 грн. перераховуються організатору аукціону на р/р 260012748 в АППБ «Аваль» м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 06.06.2004 р. Заяви на участь в аукціоні приймаються до 06.06.2004 р.

Аукціон відбудеться 07.06.2004 р. об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування», м. Дебальцеве, вул. Жовтнева, 84, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування»: 1. Прес горизонтальний ПА, 1984 р., початкова ціна продажу — 18019,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок —900,95 грн., 2. Подовжньо — фрезерний верстак FZ, 1980 р., початкова ціна продажу — 57768,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 2888,40 грн. 3. Маніпулятор МК, 1974 р., початкова ціна продажу -52151,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 2607,55 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ЗКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т. Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 31 травня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 07 червня 2004 р., о 16.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21
та на сайті www. bankruptcy.internet.dn.ua.

ОГОЛОШЕННЯ

Шановний Акціонер!
Закрите акціонерне товариство
«Севастопольська рибодобувна компанія»

повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 28 червня 2004 року о 10 годині за адресою: м. Севастополь, вул. Правди, 10.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту голови правління ЗАТ «Севастопольська рибодобувна компанія» за перше півріччя 2004 року.

Реєстрація учасників зборів «28» червня 2004 року з 9-00 до 10-00.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати: документи, що посвідчують особу; доручення на право представляти акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Довідки за тел.: 8 (050) 397-27-75.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру:

1) Дочірнє підприємство ВАТ «Концерн-Електрон» Автотранспортне підприємство «Транспортник-Електрон» (79069, м. Львів, вул. Шевченка, 313), код ЄДРПОУ 23972993, справа № 6/87-4/30, постанова суду від 05.04.2004 р.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Кривич Руслан Іванович (Ліцензія: АА № 669649 від 30.07.2003), адреса: 79060, м. Львів, вул. І. Пулюя, 21/42.

Господарський суд Вінницької області (21016, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу про банкрутство № 5/279-04 від 31.03.2004 р. сільськогосподарського кооперативу «Дружба» (24464, Вінницька область, Бершадський район, с. Голдашівка, вул. Леніна, 82 інд. код 0373371, р/р 260043661385 в Бершадському безбалансовому відділенні № 2966 ВАТ «Державний ощадний банк», МФО 302076).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Демець Ліну Василівну, ліцензія АА № 419225, видана 10.10.2002 р., поштова адреса: 21016, м. Вінниця, а/с 5883, тел. 80432356309.

КСП «Селідівське» (адреса: с. Новоєлизаветівка, Красноармійського району, Донецької області) постановою господарського суду Донецької області по справі 32/151 Б від 20.04.2004 р., згідно ст.22-24 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Болотова Владислава Володимировича, ліцензія № 669667.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 85000, м. Добропілля, вул. Ізотова-15, тел. 8-05-701-97-58.

В зв'язку з введенням процедури банкрутства, ВАТ «Київтехоптторг» проводить розпродаж на конкурсній основі:

трактора ZTS Словатського виробництва в кількості 12 штук,

сільськогосподарських знарядь іноземного виробництва в кількості 6 штук,

Європак виробництва завода Борекс,

а також РАФ, запорожець, автобус ЛАЗ, ЗІЛ 130.

8-044-71-4-11-99; 4-12-44; 4-11-96;

8-067-236-99-02.

Заявки направляти за адресою: Київська обл., Васильківський р-н, смт. Калинівка, вул. Індустріальна, 5, індекс 08623.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) 23.03.2004 р. порушив справу № 10/246 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОБУДКОМПЛЕКТ» (92700, вул. Южна, 1, м. Старобільськ, Луганська область, код ЄДРПОУ 30896964), р/р 2600010257 ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007. Розпорядник майна Ілюшин Володимир Георгійович (91000, м. Луганськ, містечко Щорса, буд. 230, кв. 13, ліцензія АА № 047596 від 09.07.2001 р.).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів.

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) ухвалою від 05 березня 2004 року порушено провадження в справі № 01/786 про банкрутство ВАТ «Селищанський цукровий завод» (19443, с. Селище, Корсунь-Шевченківського району, Черкаської області, код ЄДРПОУ 00373468, р/р 260061874 в Корсунь-Шевченківському ТВБВ банку «Аваль», МФО 354411). Розпорядником майна призначено Каплю Сергія Васильовича (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 69, п. 1). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня оприлюднення оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП ім. Леніна, повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються слідуючі активи: 1. будівля корівника 8-ми рядного, яка розташована за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Зоря, 20, 1986 р., площа — 3148,4 кв. м., початкова ціна продажу —24620,50 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 1231,03 грн. 2. Будівля корівника, яка розташована за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Зоря, 24, 1979 р., площа — 1865,20 кв. м., початкова ціна продажу — 14585,86 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 729,30 грн. 3. Будівля корівника, яка розташована за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Зоря, 22, 1972 р., площа — 2376,50 кв. м., початкова ціна продажу —18584,23 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 929,21 грн. 4. Будівля пташника, яка розташована за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Зоря, 28, 1973 р., площа — 1159,10 кв. м., початкова ціна продажу — 11301,23 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 565,06 грн. 5. Будівля корівника 4-х рядного, яка розташована за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Зоря, 18, 1981 р., площа — 1824,90 кв. м., початкова ціна продажу —17792,78 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 889,64 грн. 6. Вбудоване приміщення пункту ТО, яке розташоване за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Стила, вул. Советська, 57-»а», 1991 р., площа — 66,70 кв. м., початкова ціна продажу — 3371,24 грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 168,56 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 26006301660635 в Путилівському відділенні ПІБ України м. Донецька, МФО 334914, ОКПО 31178587, регіональній Товарній біржі «Восток». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації інформації по 02 червня 2004 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 07 червня 2004 р. о 14-00 год. на Регіональній товарній біржі «Восток» за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27.

Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті www. bankruptcy. internet. dn. ua.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє про зміни у переліку банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду:

28 квітня 2004 р. учасником Фонду став банк Закрите акціонерне товариство «Акціонерний комерційний банк «Траст - капітал» (№ за Реєстром Фонду - 173; № свідоцтва учасника Фонду - 163)

ЗМІНИ та доповнення до Умов проведення державної тиражної лотереї«ЛОТО-ЗАБАВА»

Пункт 4.1. викласти в наступній редакції:

« 4.1. На виплату призів у лотереї спрямовується 55% сумарної вартості ігрових варіантів, допущених до тиражу (утворена таким чином сума грошей визначається як призовий фонд тиражу)».

Пункт 4.2. викласти в наступній редакції:

«4.2. В кожному тиражі лотереї «Лото-Забава» призовий фонд розподіляється для сплати призів на наступні категорії:

- на Джек Пот відраховується 12% призового фонду;
- на призи І-ої категорії відраховується 14% призового фонду;
- на призи ІІ-ої категорії відраховується 13% призового фонду;
- на призи ІІІ-ої категорії відраховується 44% призового фонду;
- на призи IV-ої категорії відраховується 17% призового фонду».

Пункт 4.4. доповнити абзацом такого змісту:

«В разі недостатньої суми призового фонду для виплати призів ІІІ-ої категорії, він поповнюється за рахунок коштів Джек Поту».

Шановні акціонери (учасники) ВАТ АБ «Укргазбанк»!

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк» повідомляє про проведення загальних зборів учасників ВАТ АБ «Укргазбанк».

Дата проведення загальних зборів 25 червня 2004 року. Збори будуть проходити у актовому залі Бориспільського районного споживчого товариства за адресою: Київська область, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 83.

Початок зборів о 14.00

Реєстрація учасників зборів з 13.00 до 13.50 за зазначеною адресою.

Порядок денний загальних зборів:

1. Затвердження результатів восьмої емісії акцій ВАТ АБ «Укргазбанк».
2. Про внесення змін до Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк».

Додаткова інформація:

Проект змін до Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк», пов'язаних із збільшенням статутного капіталу:

Перший абзац статті 4.3 розділу 4 Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк» викласти в такій редакції:

«Статутний капітал БАНКУ становить 120 000 000 (сто двадцять мільйонів) гривень і сформований за рахунок власних коштів акціонерів, одержаних від реалізації 477 078 штук акцій іменних привілейованих (що становить 0,4 % від розміру статутного капіталу) та 119 522 922 штук акцій іменних простих (що становить 99,6 % від розміру статутного капіталу) номінальною вартістю 1 (одна) гривня.»

З питань порядку денного та організаційних питань проведення Зборів звертайтесь за тел. (044) 2392830 або за адресою м. Київ, вул. Пушкінська, 42/4.

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк»

---

22 червня 2004 року за адресою: Берегівський р-н., с. Гать, вул. Головна, 63 Б, о 14-00 год. відбудуться Позачергові Загальні збори акціонерів ВАТ «Племінний завод «Закарпатський» з наступним порядком денним:

1. Запровадження правил реалізації активів товариства, собівартістю понад 100 грн. та використання виручки від їх продажу.
2. Обрання Голови правління.
3. Обрання Голови спостережної (наглядової) ради товариства.
4. Обрання Членів спостережної (наглядової) ради товариства.
5. Переобрання Ревізійної комісії товариства.
6. Викуп товариством власних акцій.
7. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.
8. Розірвання договору з незалежним реєстратором акцій Товариства — КБ «Приватбанк» та укладення договору з іншим незалежним реєстратором акцій Товариства — АК «Промінвестбанк».
9. Обрання аукціонного способу реалізації майна.
10. Обрання оцінювача майна.
11. Детальна доповідь правління про відчудження майна товариства за 2001-2004 рр.
12. Визнання незадовільною роботи Правління по відчуженню майна товариства.
13. Детальна доповідь правління про укладення та виконання договорів оренди майна та земель товариства з наведенням, дати, площі, періоду, ціни та стану розрахунків по кожному договору за 2001-2004 рр.
14. Визнання незадовільною роботи правління по укладенню та виконанню договір оренди.
15. Питання притягнення до майнової та матеріальної відповідальності посадових осіб товариства.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 11-00 до 13-00 год. за місцем проведення зборів. Для реєстрації мати при собі документ, що посвідчує особу, для представника довіреність та документ, що посвідчує особу представника, сертифікат акцій.

ЗАТ «Промислово-фінансове об'єднання «Інтер-Енерго» Дніпровською районною у м. Києві державною адміністрацією від 30.05.2002 р. під № 07275, код ЄДРПОУ 31954775

повідомляє про скликання позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 07 червня 2004 року о 14.00 за адресою: Україна, 02206, м. Київ, вул. Андрія Малишка, буд. 15, кв. 54, реєстрація акціонерів починається з 11.00

До порядку денного загальних зборів акціонерів винесено такі питання:

1. Обрання Голови Правління.
2. Обрання Спостережної ради.
3. Внесення змін до установчих документів.
4. Обрання ревізійної комісії.
5. Продаж акцій ЗАТ «Промислово-фінансове об'єднання «Інтер-Енерго».

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 8.04.2004 р. порушив справу № Б-39/31-04 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Контакт» (Харківська обл., Чугуївський р-н, с. Зарожне, р/р 26002301393 у Чугуївському від. № 2834 ВАТ «Держощадбанк», МФО 350222).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Драліна А. В. (ліц. АА № 250090 від 30.11.2001 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 21.04.2004 р. порушив справу № Б-39/39-04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Лиман — Агро» (Харківська обл., Зміївський р-н, с. Лиман, р/р 2600130373011 у філії від. ПІБ, смт Комсомольське, МФО 351210, ЄДРПОУ 3061426).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ткачова О. Г. (ліц. АА № 719868 від 02.03.2004 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 26.04.04 р. по справі № Б-39/52-04 Відкрите акціонерне товариство «Богодухівська райагрохімія» (62103 Харківська обл., Богодухівський р-н, с. Губарівка, ЄДРПОУ 05491008, п/р 26004290387349 у ліквідатора банку «Україна», МФО 351469) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АА № 250135 від 4.12.01 р., 61045 м. Харків, вул. Шекспіра, 10, к. 5-А, тел. 773-01-30). Кредиторські вимоги приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2) постановою від 26.04.2004 року у справі № 6/100 визнав Відкрите акціонерне товариство «Домобудівник» (40012, м. Суми, вул. Харківська, 122, код за ЄДРПОУ 05282241, п/р № 26000750000211 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 337018) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мальованого Олександра Павловича, ліцензія серії АА № 250426 від 22.03.2002 року (адреса: 40030, м. Суми, вул. Кірова, 25, 4-поверх).

Постановою Господарського суду Вінницької області від 15.04.2004 р. по справі № 5/271-04 визнано банкрутом ТОВ Науково-виробниче об'єднання «Технологія» (ЄДРПОУ 20111977, м. Вінниця, вул. Тарногродського, 41, п/р 26006000680001 в ВФ АТ «Укрінбанк», МФО 302333) та відкрито ліквідаційну процедуру. Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором (представник Регіонального управління з питань банкрутства: м. Вінниця, вул. К. Маркса, 50) протягом 1 місяця з дня виходу оголошення.

---

1. ДП «Кіа Моторс Україна» (ідентифікаційний код 32073132), зареєстроване Подільською районною у місті Києві державною адміністрацією 08.08.2002 р., за № 04587, місцезнаходження: м. Київ, вул. Електриків, 29-а, повідомляє про реорганізацію шляхом зміни організаційно-правової форми на ТОВ «Кіа Моторс Україна».

2. ДП «Хюндай Моторс Україна» (ідентифікаційний код 32073148), зареєстроване Подільською районною у місті Києві державною адміністрацією 08.08.2002 р., за № 04588, місцезнаходження: м. Київ, вул. Електриків, 29-а, повідомляє про реорганізацію шляхом зміни організаційно-правової форми на ТОВ «Хюндай Моторс Україна».

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 24.03.2004 р. порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Автотранспортне підприємство 10911» (94503, м. Красний Луч, Антрацитівське шосе, 36, п/р 2600430120095 в АК «ПІБ» м. Красний Луч, МФО 304375, код ЄДРПОУ 03113207).

24.03.2004 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хорошевського Михайла Георгійовича (ліцензія АА № 047656 від 26.07.2001, м. Луганськ, вул. Челюскінців, буд. 143, кв. 85). Заяви кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ЗМІНИ та ДОПОВНЕННЯ до ПОРЯДКУ РОЗІГРУВАННЯ ГРОШОВИХ ПРИЗІВ IV КАТЕГОРІЇ ПРИЗОВОГО ФОНДУ ДЕРЖАВНОЇ ТИРАЖНОЇ ЛОТЕРЕЇ «ЛОТО-ЗАБАВА»

Доповнити розділ 12 «Порядку розігрування грошових призів IV категорії призового фонду державної тиражної лотереї «Лото-Забава» пунктами:

12.5. Проведення додаткового святкового розіграшу під час проведення ювілейного 250 тиражу державної тиражної лотереї «Лото-Забава» (23 травня 2004 року).

12.5.1. На 250 тиражі (23 травня 2004 року) в додатковому лототроні, в якому знаходяться 10-ть кульок з нанесеними на них номерами від 0 до 9, двічі розігруються виграшні комбінації з семи цифр. Номер кульки, вилученої першою з лототрону, відповідає останній цифрі семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка другою випала з лототрону відповідає передостанній цифрі семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка третьою випала з лототрону відповідає третій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка четвертою випала з лототрону відповідає четвертій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка п»ятою випала з лототрону відповідає п'ятій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка шостою випала з лототрону відповідає шостій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця).

Номер останньої, сьомої (першої в семизначному номері білета (чеку гравця) кульки розігрується з застосуванням ігрового мішка, виготовленого з непрозорої тканини, в який завантажуються кульки з номерами «0» та «1». Кульку з непрозорого ігрового мішка виймає гравець в студії. Ігровий мішок знаходиться в руках одного з ведучих лотереї, який і пропонує гравцю вийняти останню сьому кульку, яка визначить першу цифру семизначного номера білета. Після виймання кульки з ігрового мішка, її номер оголошується ведучим. Виграшна комбінація з семи цифр визначає номер виграшного білета, який двічі називають ведучі телевізійної програми.

12.5.2. Переможцями додаткового розіграшу є два гравці, в номерах білетів (чеках гравця) яких співпало сім цифр семизначного номера білета (чека гравця) з номерами кульок, які були зафіксовані додатковим лототроном та оголошені ведучими програми.

У разі, якщо в результаті цього додаткового розіграшу виграшним був визначений номер білета (чека гравця) державної тиражної лотереї «Лото-Забава», який не був реалізований, кошти спрямовуються до IV категорії призового фонду наступного тиражу.

12.5.3. Особи, зазначені в п.12.5.2. цього Порядку одержують грошовий приз, що за своїм розміром дорівнює вартості однокімнатної квартири в м. Києві вартістю - 100 000 грн.(сто тисяч грн.).

12.5.4. Такий приз гравець одержує за письмовою заявою на підставі протоколу №7 (додаток 10). Для отримання призу переможець обов'язково пред'являє білет (чек гравця), паспорт або інший документ, виданий державною установою, що посвідчує особу (крім осіб віком до 16 років).

12.5.5. Пункти 12.5.1. - 12.5.4. цього розділу Порядку набувають чинності з «23» травня 2004 року і діють протягом проведення додаткового розігрування, включаючи виплату призу та пред»явлення претензій щодо розігрування призу в розмірі вартості однокімнатної квартири в м. Києві в розмірі - 100 000 грн.(сто тисяч грн.), але у будь-якому разі не пізніше «30» листопада 2004 року.

12.6. Проведення додаткових розіграшів під час проведення чергових тиражів державної тиражної лотереї «Лото-Забава», починаючи з 248 тиражу (9 травня 2004 року), по 266 тираж (12 вересня 2004 року) включно.

12.6.1. На кожному тиражі, починаючи з 248 тиражу (9 травня 2004 року), по 266 тираж (12 вересня 2004 року) включно, за допомогою додаткового лототрону, в якому знаходяться десять кульок з нанесеними на них номерами від 0 до 9, розігрується виграшна комбінація з семи цифр. Номер кульки, вилученої першою з лототрону, відповідає останній цифрі семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка другою випала з лототрону відповідає передостанній цифрі семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка третьою випала з лототрону відповідає третій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка четвертою випала з лототрону відповідає четвертій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка п»ятою випала з лототрону відповідає п'ятій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця). Номер кульки, яка шостою випала з лототрону відповідає шостій цифрі (починаючи з останньої) семизначного номера білета (чека гравця).

Номер останньої, сьомої (першої в семизначному номері білета (чеку гравця) кульки розігрується з застосуванням ігрового мішка (див. п.12.5.1.).

12.6.2. Переможцем кожного додаткового розіграшу є гравець, в номері білета (чеку гравця) якого співпало сім цифр семизначного номера білета (чека гравця) з номерами кульок, які були зафіксовані додатковим лототроном та оголошені ведучими програми.

У разі, якщо в результаті цього додаткового розіграшу виграшним був визначений номер білета (чека гравця) державної тиражної лотереї «Лото-Забава», який не був реалізований, кошти спрямовуються до IV категорії призового фонду наступного тиражу.

12.6.3. Кожна особа, зазначена в п.12.5.3. цього Порядку одержує грошовий приз, що за своїм розміром дорівнює вартості однокімнатної квартири в м. Києві в розмірі - 100 000 грн.(сто тисяч грн.).

12.6.4. Такий приз гравець одержує за письмовою заявою на підставі протоколу №7 (додаток 11). Для отримання призу переможець обов'язково пред'являє білет (чек гравця), паспорт або інший документ, виданий державною установою, що посвідчує особу (крім осіб віком до 16 років).

12.6.5. Пункти 12.6.1. - 12.6.4. цього розділу Порядку набувають чинності з моменту долучення до ліцензійної справи, але не пізніше «09» травня 2004 року і діють протягом проведення додаткового розігрування, включаючи виплату призу та пред»явлення претензій щодо розігрування призу в розмірі вартості однокімнатної квартири в м. Києві вартістю - 100 000 грн.(сто тисяч грн.), але у будь-якому разі не пізніше «30» березня 2005 року.

ТОВ КБ "ДОНБІРЖБАНК"

Голова Правління Паладова В.М.
Головний бухгалтер Голенцова Л.І.

Звіт про фінансові результати за станом на 31.12. 2003.

(тис. грн.)

Ряд	Найменування статті	Примітка	Звітний рік	Попередній рік
1.1	Процентний дохід	2	4453	3173
1.2	Процентні витрати	2	(1731)	(1218)
1	**Чистий процентний дохід**		**2722**	**1955**
2.1	Комісійний дохід		3205	7491
2.2	Комісійні витрати		(509)	(1021)
2	**Чистий комісійний дохід**		**2696**	**6470**
3	Доход у вигляді дивідендів	3	0	0
4	Чистий торговельний дохід	4	104	93
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів		0	8
6	Прибуток від інвестицій в асоційовані та дочірні компанії		0	0
7	Інший дохід		253	255
8	**Операційний дохід**		**5775**	**8781**
9	Збиток від інвестицій в асоційовані та дочірні компанії			
10	Загальні адміністративні витрати	5	(3688)	(3779)
11	Витрати на персонал	6	(1408)	(625)
12	Інші витрати		(1254)	(822)
13	**Прибуток від операцій**		**(575)**	**3555**
14	Чисті витрати на формування резервів	7	2756	(2479)
15	**Прибуток до оподаткування**		**2181**	**1076**
16	Витрати на податок на прибуток	8	(656)	(71)
17	**Прибуток після оподаткування**		**1525**	**1005**
18	Непередбач. доходи/витрати	9	6	0
19	**Чистий прибуток/збиток банку**		**1531**	**1005**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію	10	0	0
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	10	0	0
	II. Інвестиційна діяльність			
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів		1361	+3579
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії		-	-
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи		-	-
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		(5940)	(4364)
27	**Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності**		**(4579)**	**(785)**
	III. Фінансова діяльність			
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		(15997)	+15997
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		(2)	+78
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		-	-
31	Дівіденди, що сплачені протягом звітного періоду		-	-
32	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**		**(15999)**	**+16075**
33	**Чисте збільшення (зменшення грошових коштів та їх еквівалентів**		**(30353)**	**+30132**
34	**Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року**		**35989**	**5816**
35	**Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року**		**(5708)**	**35989**
	IV. Вплив змін курсів валют		*(72)*	*(41)*

Баланс за станом на 31.12.03

(тис. грн.)

Ряд	Найменування статті	Примітка	Звітний рік	Попередній рік
	АКТИВИ			
1	Грош. кошти та залишки в НБУ		2774	6280
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	11	10688	12306
3	Кошти в інших банках	12	15797	80040
4	Цінні папери на продаж	13	0	0
5	Кредити та заборгов. клієнтів	14	10528	1519
6	Інвестиційні цінні папери	15	1	9
7	Інвестиції в асоц. та дочірні комп.	16	0	0
8	Осн. засоби та нематер. активи	17	21439	16277
9	Нарахов. доходи до отримання	18	319	532
10	Інші активи	19	110	1100
11	**Усього активів**		**61656**	**118063**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
12	Кошти банків		9001	1516
13	Кошти клієнтів	20	7276	54063
14	Інші депозити	21	0	15997
15	Борг. цінні папери, емітовані банком	22	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	23	25	34
17	Інші зобов'язання	24	12309	14939
18	**Усього зобов'язань**		**28611**	**86549**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
19	Статутний капітал	25	28371	28371
20	Капіталізовані дивіденди		0	0
21	Акції, що викуплені в акціонерів		0	0
22	Емісійні різниці		0	0
23	Резерви та інші фонди банку		2188	2138
24	Результ. переоцінки необор. активів		0	0
25	Нерозпод.прибуток (Непокритий збиток) минулих років		955	0
26	Прибуток/збиток за звітний рік		1531	1005
27	**Усього власного капіталу**		**33045**	**31514**
28	**Усього пасивів**		**61656**	**118063**

Звіт про рух грошових коштів

(тис. грн.)

Ряд	Найменування статті	Примітка	Звітний рік	Попередній рік
	I. Операційна діяльність			
1	Процентні доходи, що отримані		4649	+3548
2	Процентні витрати, що сплачені		(1741)	(1196)
3	Комісійні доходи, що отримані		3205	7491
4	Комісійні витрати, що сплачені		(509)	(1021)
5	Дивіденди від довгостр. вкладень в асоційов. компанії, що отримані		-	-
6	Інші доходи, що отримані		259	255
7	Інші витрати, що сплачені		(3719)	(3690)
8	Реалізовані результати від торговельних операцій		30	52
9	Поверн. раніше списаних активів		0	1
10	Виплати працівникам банку		(1408)	(609)
11	Податок на приб., що сплачений		(529)	(138)
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**		**237**	**4693**
13	Зменшення (збільш.) коштів, які розміщені і інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		39074	(27534)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам.		(9609)	(1738)
15	Зменшення (збільш.) інш. активів		442	(511)
16	Зменшення (збільшення) коштів, які отримані від НБУ		9000	-
17	Зменш.(збільш.) коштів інш.банків		1514	+1513
18	Зменшення (збільшення) поточних та депозитних рахунків		(40264)	+39126
19	Зменш. (Збільш.) інш. зобов'язань		(7143)	(707)
20	Реалізація (придб.) цінних паперів у портфелі банку на продаж		2	-
21	**Чисте зменш. (збільш.) активів та зобов'язань від опер. діяльн.**		**(10012)**	**+10149**
22	**Чистий приплив (відплив) грош. коштів від операц. діяльн.**		**9775**	**+14842**

Звіт про власний капітал за станом на 31.12.2003

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статут. капітал зареєстр., сплачений	Викуплені власні акції	Капіталіз. дивіденди	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Нерозпод. прибуток (непокр. збиток)	Результати переоцінки	Капітал та резервні фонди усього	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня		28371	-	-	-	2138	1005	-	31514	30509
5	Чистий прибуток звітного року		-	-	-	-	-	1531	-	1531	1005
7	Розподіл прибутку доінших фондів банку		-	-	-	-	50	(50)	-	-	-
16	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня		28371	-	-	-	2188	2486	-	33045	31514

Аудиторський висновок

Дані в бухгалтерському балансі станом на 31.12.2003 достовірні та відбиті у повному обсязі. Усі нормативи, встановлені НБУ, виконуються. Результат фінансово-господарської діяльності банку за звітний рік вірно відображений у "Звіті про фінансові результати" за станом на 31.12.2003 р.

Бухгалтерський облік ТОВ КБ "Донбіржбанк" здійснює відповідно до "Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності банків України", затвердженого Постановою Правління НБУ від 30.12.1998р. № 566, Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та на підставі власної облікової політики, яка відображає принципи та методи бух. обліку, та є адекватним.

Визначення прибутку, який підлягає оподаткуванню, здійснено у відповідності до Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств", № 334/94 від 28.12.1994 року зі змінами та доповненнями.

У звітному році ТОВ КБ "Донбіржбанк" здійснював операції, відповідно до отриманих ліцензії та дозволів НБУ. Аудитор підтверджує, що ТОВ КБ "Донбіржбанк" дотримується нормативу розміру регулятивного капіталу станом на 31.12.2003 р. Розмір регулятивного капіталу Банку 39 765 562 грн. Суми капіталу та його складових є достовірними. Звіт по рух капіталу за звітний рік є достовірним.

Активи та пасиви банку (згідно таблиці строків активів та пасивів банку станом на 01.01.2004 року) є збалансованими, ліквідність банку протягом року відповідала нормативам НБУ. Якість кредитного портфелю протягом року поліпшилась. Портфель цінних паперів банку якісний. Дебіторська заборгованість є поточною.

Політика управління активами та пасивами банку орієнтована на втілення надійності, прибутковості операцій та підтримування ліквідності балансу. До того, склад активів урізноманітнено з метою досягнення розумної рівноваги між прибутковістю, ризиком та ліквідністю по відношенню до загальних пасивів та капіталу. В цьому контексті банк вважає, що строкова стр-ра джерел фінансування підтримує строки погашень за портфелем активів, а також залишається надійним резервом ліквідності водночас підвищуючи прибутковість.

Система внутрішнього контролю ТОВ КБ "Донбіржбанк" складається з бухгалтерського та адміністративного контролю і є адекватною. Стан внутр. аудиту відповідає вимогам НБУ.

При формуванні спеціального резерву для покриття кредитного ризику Банк дотримується вимог "Положення про порядок формування і використання резерву для відшкодування можливих витрат за кредитними операціями комерційних банків", затвердженого Постановою Правління НБУ від 06.07.2000р. № 279.

Протягом 2003 року Банк постійно тримав на контролі формування й використання резервів: резерву під заборгованість за кредитами, резерву під дебіторську заборгованість, нараховані доходи, резерву під операції на міжбанк. ринку. Резерви були сформовані у повному обсязі.

У звітному році за всіма показниками доходу Банку (процентного, комісійного, операційного) були отримані позитивні значення. Чистий прибуток за підсумками 2003 року склав 1 531 тис. грн.

Протягом звітного року Банком додержувалися усі вимоги НБУ щодо ліквідності. Норматив платоспроможності Банком не порушувався.

На протязі 2003 р. банк проводив фінансові операції з інсайдерами та пов'язаними сторонами. Данні операції здійснювалися в межах кредитної політики банку та не несли підвищеного ризику. Аудитор підтверджує, що зловживань керівних осіб Банку протягом року не було.

Філії банку здійснюють бухгалтерський облік згідно діючих нормативних та законодавчих актів України і відповідно до вказівок НБУ.

Фінансові звіти філій достовірно та повно подають інформацію про діяльність підрозділів ТОВ КБ "Донбіржбанк" станом на 31.12.2003 року.

Зведена фінансова звітність ТОВ КБ "Донбіржбанк" складена в цілому по банку з урахуванням активів та зобов'язань усіх підрозділів за винятком залишків за взаємними розрахунками та вкладеннями та містить повну та правдиву інформацію про результ.діяльн. банку за звітний період.

На наш погляд, *фінансові звіти (баланс банку; звіт про фінансовий результат; звіт про рух капіталу, звіт про рух грошових коштів), що додаються, в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно подають фінансову інформацію, зрозуміло представляють усі істотні аспекти фінансового стану ТОВ КБ "Донбіржбанк" на 31 грудня 2003 року та результати його діяльності. Надані фінансові звіти були складені у відповідності з вказівками Національного банку України.*

Генеральний директор ТОВ "Укрвостокаудит" Г.В.Сочинська

СПОРТ

Перемогу присвячено Україні

Фото УНІАН.

Лише добу перебували славні спортсмени брати Клички в Україні. Але встигли побувати в Київраді, поспілкуватися з керівниками столиці, громадськістю, взяли участь у прес-конференції.

Звичайно, багато говорили про нещодавній поєдинок, в якому Віталій, здолавши Коррі Сандерса, виборов звання чемпіона світу за версією WBC. Цю видатну перемогу Віталій присвятив рідній Вітчизні! «У цей успіх вклали свій емоційний заряд дуже багато людей. Тож виграш належить не тільки нам, а всім громадянам України».

На зустрічі в мерії столичний міський голова Олександр Омельченко оголосив, що за рішенням президії колегії міської адміністрації Віталію надано звання почесного громадянина Києва.

Йшлося також і про детективну історію, що виникла навколо поразки Кличка-молодшого в поєдинку за титул чемпіона світу за версією WBO проти Лаймона Брюстера. Вона отримала закручене продовження. На прес-конференції Володимир повідомив, що зникли його аналізи, зроблені після бою з Брюстером. «Я нікого не хочу звинувачувати, бій програно, і Брюстер — чемпіон. Однак це факт: зникли мої аналізи крові та урини, які я здавав, щоб з'ясувати, що сталося насправді. Хочу розібратися в цій поразці. Я професіонал і маю знати все, щоб на майбутнє таке більше не повторилося».

За словами Віталія Кличка, нині всіма цими «темними» справами переймаються відповідні органи США, які ведуть розслідування.

На знімку: Володимир і Віталій Клички під час відвідин Київської міськради.

Залишилися «Порту» і «Монако»

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/2 фіналу. Матч-відповідь. 5 травня. **«Челсі» (Англія) — «Монако» (Франція). 2:2** (перша зустріч — 1:3). Лондон. «Стемфорд Брідж». 41 000 глядачів. **Голи:** Гронк'яр, 22, Лемпард, 44 — Ібарра, 45+2, Морієнтес, 60.

Отже, у фіналі (26 травня) на «Ауфшальке Арені» в Гельзенкірхені (Німеччина) зустрінуться «Порту» і «Монако». Початок зустрічі о 21.45 за київським часом.

На користь справі

Такого заходу не проводили ані за радянських часів, ані тепер на теренах колишнього Союзу. З ініціативи Комітету Федерації футболу України зі зв'язків із громадськістю та ЗМІ (голова Валерій Никоненко) відбулася перша всеукраїнська зустріч керівників прес-служб футбольних клубів та представників ЗМІ. Вона зібрала 75 учасників з усіх регіонів нашої країни. Футбольні літописці познайомилися один з одним, обмінялися думками, досвідом.

Понад дві години з гостями у прес-центрі ФК «Динамо» спілкувався президент ФФУ Григорій Суркіс. Керівник українського футболу виступив з доповіддю та відповів на численні запитання. У форумі також узяли участь перші віце-президенти — виконавчий директор ФФУ Олександр Бандурко та Сергій Стороженко, голова Комітету арбітрів Віктор Дердо.

Під час зустрічі було подано ідею про створення асоціації футбольних журналістів. Її підтримало керівництво федерації. А секретар Національної спілки журналістів України, головний редактор газети «Урядовий кур'єр» Михайло Сорока пообіцяв доповісти про ці наміри голові організації, яка, немає сумнівів, буде також за втілення цієї ідеї в життя.

ФФУ планує організувати постійні курси підвищення кваліфікації журналістів, котрі висвітлюють футбольну тематику у пресі, на радіо і телебаченні.

Учасники зустрічі поклали квіти до пам'ятника Валерію Лобановському, що на стадіоні «Динамо», на могили легендарного тренера та першого президента ФФУ Віктора Банникова. У програмі заходу було також ознайомлення з інфраструктурою футбольного клубу «Динамо». Журналісти відвідали базу в Кончі-Заспі та дитячо-юнацьку школу на Нивках. А наостанок було проведено футбольний матч між командами керівників прес-служб клубів та представниками ЗМІ. Перемогли останні — 2:0.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Франка знімають на сучасний лад

5+2

КІНО+ТВ

Телеканал «Студія 1+1» розпочав зйомки нового українського серіалу. Він називатиметься «Украдене щастя» — за мотивами п'єси Івана Франка. Знімальна група нині працює в Карпатах. Головний режисер — Андрій Дончик, а ролі виконують уже знані актори — Наталя Доля, Олексій Богданович, Віталій Лінецький. В епізодах зніматимуться місцеві мешканці.

«Украдене щастя» Івана Франка — п'єса на всі часи. Любовний трикутник, пошуки щастя і боротьба за своє кохання — ці вічні проблеми і почуття героїв фільму переживають у 90-х роках ХХ сторіччя. Інтерпретувати — «переробити» Франка на сучасний лад — з'ясувалося, не так складно, хоч над сценарієм серіалу працювало багато фахівців.

Андрій Дончик дочекався свого кіно — до цього йому робили пропозиції, але більше з Москви. Тепер він радий, що може знімати фільм на українському матеріалі і українською мовою. Режисер розуміє, що сучасне «Украдене щастя» приверне до себе багато уваги — українське кіно відроджується, і критики пильно за цим стежитимуть. Утім, нині Андрій Дончик більше думає про глядача.

Тепер у Карпатах водночас зі зйомками чотирьох серій для телебачення збирають матеріал і на півторагодинний фільм. Знімати на природі будуть упродовж місяця. Потім — у павільйонах кіностудії ім. О. Довженка.

Олег БАЙДА.

Пам'ять на вишиваних крилах

У село Тинну, що в Дунаєвецькому районі на Хмельниччині, не повернувся з фронту 131 односелець. Стільки рушників зібрали учні школи, обійшовши кожний двір, де не дочекалися рідної людини. Вишивали родичі на полотні свою журбу та незгасну пам'ять, а внизу, під узорами — ім'я. Про тих, у кого не було сім'ї, подбали вчителі та школярі, створивши кожному іменний рушник. Цими вишиваними крилами пам'яті буквально оперезаний сільський музей уже дев'ять років.

Тиннянське юнацтво разом з учителькою Оленою Сохатюк, яка викладає історію вже 27 років, так само ретельно зібрало матеріали про всіх репресованих односельців, остарбайтерів, підпільників. Цієї, справжньої історії і навчає педагог не одне покоління тиннівчан.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Кадри для культури

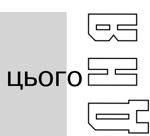
50 років виповнилося Миколаївському державному вищому училищу культури. Вісім тисяч його випускників стали музикантами і хореографами, бібліотекарями і художниками, артистами і режисерами. Серед них 20 заслужених працівників культури, два заслужені артисти України, народний артист України Олег Жигалкін, відомий співак і музикант Олександр Сєров.

Свято стало своєрідним звітом поколінь. У залі, на сцені та за кулісами співали, танцювали, грали і керували всім дійством студенти і викладачі училища. Глядачі побачили виступи фольклорно-етнографічної групи «Оберіг», ансамблю українських народних інструментів «Грай, музико!», ансамблю класичного танцю «Дивертисмент», хору Фоміних.

На знімку: виступ колективу під керівництвом заслуженого працівника культури, лауреата Шевченківської премії, доцента, викладача училища Світлани Фоміних.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

7 ТРАВНЯ

■ 1855 р. Народився академік Микола Кащенко, біолог. Заснував у Києві акліматизаційний розсадник культурних рослин (1913). ■ 1889 р. Не стало письменника Івана Росковшенка. ■ 1929 р. Народився диригент і скрипаль Антон Шарoєв. ■ 1934 р. В СРСР у складі Хабаровського краю утворено Єврейську автономну область. ■ 1935 р. Засновано журнал Українського товариства сліпих «Заклик» (виходив російською та українською мовами). ■ 1954 р. Помер кінооператор Данило Демуцький. Зняв, зокрема, «Арсенал» та «Землю» О. Довженка.

ШОУ-БІЗНЕС

Допомогли заспівати по-нашому

Мал. Віктора ПОПОВА.

Вадим Красноокий — лідер київського гурту «Mad Heads» — допоміг латвійському дуету «Fomins & Kleins» українізувати пісню «Dziesma par laimi», яку хлопці виконуватимуть на конкурсі Євробачення-2004. Українською річ називатиметься «Пісня Надій». Після такої мовної співпраці у ризьких хлопців виникло бажання взагалі записати «Пісню Надій» разом, але Красноокий цю пропозицію відхилив.

— Зрозуміло, що ця річ складалася навмисно під Євробачення, тому вона є відверто попсовою, — обґрунтовує Вадим. — Заспівай ми в такому «форматі» — це могло б сильно нашкодити набутому за роки іміджу «Mad Heads». Однак хлопці — старі рок-н-рольники, тож, мабуть, щось-колись ми з ними таки разом утнемо.

АНОНС

Рокове «тю» для середнього віку

5—6 червня в Полтаві має відбутися рок-фестиваль «Мазепа Фест». Остаточний список виконавців вималюється в середині травня, але організатори фесту запевняють, що намагатимуться колективи, які грали торік, не залучати. Цьогорічний «Мазепа Фест» матиме ту істотну відмінність, що рок-гурти розпочнуть свої виступи з восьмої вечора, а їм передуватиме новий розділ фестивалю під дотепною полтавською назвою «Тю!». Ця частина дійства складатиметься з виступів фольк-гуртів упереміш з гумором і розрахована на старше покоління та осіб середнього віку.

Легенди пішли в тираж

Львівський рок-гурт «Брати Гадюкіни» особливо представляти не треба. На їхніх дотепно насмішкуватих і водночас пророчих наспівах виросло ціле покоління. Власне, від «Гадів», принаймні від них у тому числі, веде своє літочислення новітня українська музика. Хоча нині гурту як такого немає, справа його живе. Цього року видавництво «Атлантік» зробило святе — вперше в житті видало на компакті справді культовий збірник «Всьо Чотко!». Також перевидано плиту «Щасливої Дороги!» і випущено збірку «Братів» у серії «Рок-легенди України».

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 3011082. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos